

Η

ΑΡΧΗ ΕΞΕΤΑΣΗΣ ΠΡΟΔΙΚΑΣΤΙΚΩΝ ΠΡΟΣΦΥΓΩΝ

6ο ΚΛΙΜΑΚΙΟ

Συνήλθε στην έδρα της στις 15 Ιανουαρίου 2021 με την εξής σύνθεση: Ειρήνη Αποκάρδου Πρόεδρος και Εισηγήτρια, Ιωάννα Θεμελή και Μαργαρίτα Κανάβα Μέλη.

Για να εξετάσει την από 7-12-2020 Προδικαστική Προσφυγή με Γενικό Αριθμό Κατάθεσης (ΓΑΚ) Αρχή Εξέτασης Προδικαστικών Προσφυγών (ΑΕΠΠ) 1851/08-12-2020 της εταιρείας με την επωνυμία «...» και τον διακριτικό τίτλο «...» (εφεξής η «προσφεύγουσα»), με έδρα ..., όπως νόμιμα εκπροσωπείται.

Κατά του ... (εφεξής η «αναθέτουσα αρχή»), όπως εκπροσωπείται νόμιμα και

Του παρεμβαίνοντος οικονομικού φορέα ... και τον διακριτικό τίτλο «...» (εφεξής ο «πρώτος παρεμβαίνων»), που κατοικεί ... και

Της παρεμβαίνουσας εταιρείας με την επωνυμία «...» και τον διακριτικό τίτλο «...» (εφεξής η «δεύτερη παρεμβαίνουσα»), που κατοικεί στην ..., όπως νομίμως εκπροσωπείται

Με την προδικαστική προσφυγή η προσφεύγουσα αιτείται να ακυρωθεί η απόφαση αρ. θέματος 1 της 31ης/27-11-2020 Συνεδρίασης του Διοικητικού Συμβουλίου της αναθέτουσας αρχής καθ' ο μέρος έκανε αποδεκτές τις οικονομικές προσφορές του πρώτου παρεμβαίνοντος και της δεύτερης παρεμβαίνουσας.

Με τις παρεμβάσεις τους οι ως άνω οικονομικοί φορείς επιδιώκουν την απόρριψη της προσφυγής και τη διατήρηση του κύρους της προσβαλλόμενης.

Η συζήτηση άρχισε αφού άκουσε την Εισηγήτρια Ειρήνη Αποκάρδου

Αφού μελέτησε τα σχετικά έγγραφα

Σκέφτηκε κατά τον Νόμο

Αριθμός απόφασης: 231/2021

1.Επειδή για την άσκηση της κρινόμενης προσφυγής έχει καταβληθεί e-παράβολο σύμφωνα με τα άρθρα 363 του Ν. 4412/2016 και 5 του ΠΔ 39/2017, ύψους 1.410 ευρώ (βλ. ηλεκτρονικό παράβολο με κωδικό ..., το από 7-12-2020 αποδεικτικό τραπεζικής συναλλαγής ... για την πληρωμή του εν λόγω παραβόλου και εκτύπωση από την σελίδα της Γενικής Γραμματείας Πληροφοριακών Συστημάτων του Υπουργείου Οικονομικών με την ένδειξη «δεσμευμένο»). Το ποσό του παραβόλου υπολογίζεται με βάση την προϋπολογισθείσα δαπάνη της σύμβασης, ήτοι 281.424,66 ευρώ μη συμπεριλαμβανομένου ΦΠΑ.

2.Επειδή η αναθέτουσα αρχή με την υπ' αριθμ. πρωτ. ... Διακήρυξη προκήρυξε δημόσιο ανοικτό ηλεκτρονικό διαγωνισμό για την ανάθεση «Υπηρεσιών Καθαριότητας» για τις ανάγκες του ..., με κριτήριο κατακύρωσης την πλέον συμφέρουσα από οικονομικής άποψης προσφορά αποκλειστικά βάσει της προσφερόμενης τιμής, προϋπολογισθείσας δαπάνης 348.966,58 €, συμπεριλαμβανομένου ΦΠΑ.

3. Επειδή η προκήρυξη της ως άνω σύμβασης απεστάλη με ηλεκτρονικά μέσα για δημοσίευση στις 29-09-2020 στην Υπηρεσία Εκδόσεων της Ευρωπαϊκής Ένωσης, ενώ το πλήρες κείμενο της διακήρυξης καταχωρήθηκε στο Κεντρικό Μητρώο Δημοσίων Συμβάσεων (Κ.Η.Μ.ΔΗ.Σ) στις 7-10-2020 (Α.Δ.Α.Μ. ...) καθώς και στην διαδικτυακή πύλη του ΕΣΗΔΗΣ, όπου έλαβε αύξοντα αριθμό ΕΣΗΔΗΣ

4. Επειδή ο διαγωνισμός που προκήρυξε η αναθέτουσα αρχή ως εκ του αντικειμένου του, της προϋπολογισθείσας αξίας της σύμβασης και του χρόνου εκκίνησης της διαδικασίας, εμπίπτει στο πεδίο εφαρμογής του Βιβλίου ΙV του ν. 4412/2016, σύμφωνα με το άρθ. 345 του ν. 4412/2016.

5.Επειδή η υπό εξέταση προδικαστική προσφυγή: α) έχει ασκηθεί εμπρόθεσμα καθόσον κατατέθηκε στις 7-12-2020 στον ηλεκτρονικό τόπο του διαγωνισμού, λαμβανομένου υπ' όψιν ότι η προσβαλλόμενη απόφαση κοινοποιήθηκε στους προσφέροντες μέσω της «επικοινωνίας» του ΕΣΗΔΗΣ στις 27.11.2020, β) ασκήθηκε με τη χρήση του τυποποιημένου εντύπου του Παραρτήματος Ι του ΠΔ 39/2017 και γ) κοινοποιήθηκε στην ΑΕΠΠ από την προσφεύγουσα αυθημερόν με μήνυμα ηλεκτρονικού ταχυδρομείου, σύμφωνα με τα οριζόμενα στην παρ. 1 του άρθρου 361 και τις παρ. 1 και 2 του άρθρου

362 του Ν. 4412/2016 και την παρ. 1 εδ. α) του άρθρου 4, και την παρ. 2 του άρθρ. 8 του ΠΔ 39/2017.

6. Επειδή η προσφεύγουσα, ως προσφέρουσα του εν θέματι διαγωνισμού της οποίας η προσφορά κρίθηκε αποδεκτή, θεμελιώνει έννομο συμφέρον για την άσκηση προδικαστικής προσφυγής κατά της προσβαλλόμενης ως βλαπτόμενη, ως προς το μέρος που αφορά στην αποδοχή της προσφοράς των συνδιαγωνιζόμενων και προτασσόμενων σε σειρά μειοδοσίας εταιρειών, ερειδόμενο στη ζημία της από τυχόν παράνομη συμμετοχή τρίτων στον διαγωνισμό και στο επιδιωκόμενο όφελος από την απόρριψη των προσφορών τους (βλ. ΕΑ ΣτΕ 1216/2006, πρβλ ΕΑ ΣτΕ 512/2002, 517/2001), επιδιώκοντας ευλόγως να της ανατεθεί η συγκεκριμένη σύμβαση. Σχετικά, έχει γίνει σχετικά δεκτό από την νομολογία ότι η αιτούσα η οποία κατατάχθηκε σε χαμηλότερες κατά σειρά μειοδοσίας θέσεις σε διαγωνισμό με έννομο συμφέρον ασκεί την κρινόμενη αίτηση, καθόσον, με αυτή προβάλλει αιτιάσεις, οι οποίες αναφέρονται στο περιεχόμενο των προσφορών των προτασσόμενων αυτής, κατά σειρά κατάταξης, εταιρειών, η αποδοχή των οποίων (αιτιάσεων), θεμελιώνει προσδοκία ανάθεσης της επίμαχης σύμβασης σε αυτή (ΔΕΦ Αθ 711/2013, 311/2013, ΔΕΦ Αθ 873/2012).

Ωστόσο, το έννομο συμφέρον αφορά κάθε νομική ή πραγματική κατάσταση που αναγνωρίζεται από το δίκαιο και από την οποία ο αιτών βάσει ενός ιδιαίτερου δεσμού αντλεί ωφέλεια, η οποία θίγεται από την προσβαλλόμενη πράξη ή παράλειψη (Γλυκερία Π. Σιούτη, *Το έννομο συμφέρον στην αίτηση ακύρωσης*, Εκδόσεις Αντ. Ν. Σάκκουλα, 1998, σελ. 23). Ειδικότερα, κατά τη θεωρία και νομολογία το έννομο συμφέρον θα πρέπει να είναι και άμεσο από την άποψη ότι το προβαλλόμενο προσωπικό συμφέρον πρέπει να συνδέεται αιτιωδώς με το πρόσωπο του προσφεύγοντος, χωρίς να παρεμβάλλεται συμφέρον τρίτου, και ενεστώς, δηλαδή να είναι υπαρκτό και όχι μελλοντικό (Π. Δαγτόγλου, *Διοικητικό Δικονομικό Δίκαιο*, Εκδόσεις Σάκκουλα, 2014). Πρέπει, επομένως, να υπάρχει συρροή των κάτωθι : α) η προσβαλλόμενη πράξη να έχει προκαλέσει βλάβη, υλική ή ηθική, και β) να υφίσταται αιτιώδης συνάφεια μεταξύ της προσβαλλόμενης πράξης και της προβαλλόμενης βλάβης (ΣτΕ 7μ.

1898/2016), ήτοι μια ειδική έννομη σχέση του προσφεύγοντα με την προσβαλλόμενη πράξη (Σπ. Βλαχόπουλος, *Όψεις της δικαστικής προστασίας ενώπιον του Συμβουλίου της Επικρατείας – το παράδειγμα του ν. 2522/1997 για τα δημόσια έργα*, 1998, σελ 199, Δ. Ράικος, *Δίκαιο Δημοσίων Συμβάσεων*, 2017, σελ. 745 επ.) και δεν αρκεί το γενικό δημόσιο ενδιαφέρον του κάθε πολίτη για την σύννομη διαδικασία σύναψης δημοσίων συμβάσεων (ΣτΕ 4391/2011 7μ., 2446/1992 7μ.). Επίσης, το έννομο συμφέρον πρέπει να είναι και ενεστώς, ήτοι η βλάβη που προκαλείται στον ενδιαφερόμενο να έχει ήδη επέλθει ή να είναι βέβαιο ότι θα επέλθει κατά το χρόνο άσκησης της προσφυγής (ΣτΕ 1442/97 ΔΔικ 1997/1136) και να υφίσταται σωρευτικά τόσο κατά την έκδοση της προσβαλλόμενης, όσο και κατά την άσκηση της προσφυγής και την εξέταση αυτής (παρ. ενδεικτικά ΣτΕ 956/95 ΔΔικ 1995/577, ΣτΕ Ολομ. 280/96 ΔΔικ 1996/844, 2239/2003, Κωνσταντίνος Β. Χιώλος, «Το έννομο συμφέρον στην ακυρωτική δίκη ενώπιον του Συμβουλίου της Επικρατείας», *ΔιοικΔ*, 2010, τ. 4, σελ 846-7). Δεν νομιμοποιείται επομένως όποιος θεμελιώνει το έννομο συμφέρον του σε μελλοντικά και αβέβαια γεγονότα, τα οποία δεν αποτελούν αναγκαία συνέπεια της ακύρωσης της πράξης (ΣτΕ 1425/93 ΔΔικ 1994/831). Σε κάθε περίπτωση, ανεξαρτήτως προβολής του από την αναθέτουσα αρχή, το έννομο συμφέρον ελέγχεται αυτεπαγγέλτως από την αρμόδια κατά περίπτωση σύνθεση εξέτασης της προσφυγής ως και από τον δικαστή (βλ. ΣτΕ 2080/2016, 5/2006, 3078/2005, 1461/2003, κα). Εξετάζεται, δε, η ύπαρξη του εννόμου συμφέροντος με βάση τους προβαλλόμενους ισχυρισμούς του προσφεύγοντος και τα στοιχεία του φακέλου που προσκομίστηκαν (ΣτΕ 928/2004) υπό την έννοια ότι δεν δύναται το αρμόδιο όργανο να συμπληρώσει τη θεμελίωση του εννόμου συμφέροντος του προσφεύγοντος καθόσον το βάρος απόδειξης για την ύπαρξη εννόμου συμφέροντος φέρει ο τελευταίος (ΣτΕ 4524/2009, 3900/2006) και μόνο προαποδεικτικώς (ΣτΕ 1898/2016, 7μελής). Πέραν των ανωτέρω, οι προβαλλόμενοι από τον προσφεύγοντα λόγοι ακύρωσης περί υπάρξεως πλημμελειών, όσο σοβαρές και εάν είναι οι πλημμέλειες αυτές, και όσο κατάφωρη η παράβαση νόμου, δεν μπορούν να θεμελιώσουν έννομο συμφέρον για τον προσφεύγοντα, αφού άλλωστε η εξέτασή τους ανάγεται στο βάσιμο της αιτήσεως και όχι στο παραδεκτό αυτής (Δημήτριος Θ. Πυργάκης,

Το έννομο συμφέρον στη δίκη ενώπιον του Συμβουλίου της Επικρατείας, Νομική Βιβλιοθήκη, 2017).

Επομένως, βάσει των προεκτεθέντων, και δεδομένου ότι το κριτήριο ανάθεσης του υπό κρίση διαγωνισμού είναι η πλέον συμφέρουσα οικονομική προσφορά βάσει τιμής, εφόσον η προσφεύγουσα έχει καταταγεί τρίτη κατά σειρά μειοδοσίας προϋπόθεση της συνδρομής του εννόμου συμφέροντός της προς προβολή ισχυρισμών κατά του πρώτου κατά σειρά μειοδοσίας συμμετέχοντος, ήτοι της δεύτερης παρεμβαίνουσας, αποτελεί η ευδοκίμηση της προδικαστικής προσφυγής κατά της προσφοράς του δεύτερου κατά σειρά μειοδοσίας, ήτοι του πρώτου παρεμβαίνοντος). Για τον λόγο αυτό, πρέπει, εν προκειμένω, να προηγηθεί η εξέταση των λόγων της προσφυγής που βάλλουν κατά της προσφοράς του δεύτερου κατά σειρά μειοδοσίας συμμετέχοντος, ήτοι του πρώτου παρεμβαίνοντος.

7. Επειδή στις 8-12-2020 η αναθέτουσα αρχή προέβη σε κοινοποίηση της υπό εξέταση προσφυγής προς όλους τους ενδιαφερόμενους τρίτους δια μέσω της κεντρικής σελίδας του ηλεκτρονικού τόπου του διαγωνισμού, σύμφωνα με το άρθρο 9 παρ. 1 α του ΠΔ 39/2017.

8.Επειδή με την με αρ. 2171/2020 Πράξη της Προέδρου του 6^{ου} Κλιμακίου, ορίσθηκε Εισηγητής και ημερομηνία συζήτησης και κλήθηκε η αναθέτουσα αρχή να υποβάλει τις απόψεις της επί της υπό εξέταση προσφυγής.

9. Επειδή στις 22-12-2020 η αναθέτουσα αρχή απέστειλε τις απόψεις της στην ΑΕΠΠ, σύμφωνα με τις διατάξεις της περ. β της παρ. 1 του άρθρου 365 του ν. 4412/2016, επί της υπό εξέταση προσφυγής, τις οποίες κοινοποίησε αυθημερόν στην προσφεύγουσα.

10. Επειδή ο πρώτος παρεμβαίνων κατέθεσε στις 18.12.2020, ήτοι εμπροθέσμως, στο διαδικτυακό τόπο του διαγωνισμού, την με αριθμό ΓΑΚ ΠΑΡ 2367/2020 παρέμβασή του, ο οποίος θεμελιώνει άμεσο, προσωπικό και ενεστώς έννομο συμφέρον καθώς έχει κριθεί αποδεκτή η προσφορά του, ως εκ τούτου, επιδιώκει τη διατήρηση της προσβαλλόμενης, ως προς την αποδοχή της προσφοράς του.

11. Επειδή η δεύτερη παρεμβαίνουσα κατέθεσε στις 16.12.2020, ήτοι εμπροθέσμως, στο διαδικτυακό τόπο του διαγωνισμού, την με αριθμό ΓΑΚ

Αριθμός απόφασης: 231/2021

ΠΑΡ 2307/2020 παρέμβασή της, η οποία θεμελιώνει άμεσο, προσωπικό και ενεστώς έννομο συμφέρον καθώς έχει κριθεί αποδεκτή η προσφορά της και έχει ανακηρυχθεί προσωρινή ανάδοχος, ως εκ τούτου, επιδιώκει τη διατήρηση της προσβαλλόμενης, ως προς την αποδοχή της προσφοράς της.

12. Επειδή, σε συνέχεια των ανωτέρω, η υπό εξέταση προσφυγή νομίμως εισάγεται ενώπιον του 6^{ου} Κλιμακίου της ΑΕΠΠ σύμφωνα με τις διατάξεις των άρθρων 346 και 360 του ν. 4412/2016 και του άρθρου 3 του Π.Δ/τος 39/2017.

13. Επειδή στην επίμαχη διαγωνιστική διαδικασία έλαβαν μέρος εννέα οικονομικοί φορείς, μεταξύ των οποίων η προσφεύγουσα, ο πρώτος παρεμβαίνων και η δεύτερη παρεμβαίνουσα με τις υπ' αριθμ. συστήματος ..., ... και ... προσφορές τους αντίστοιχα.

Με τα από 16.11.2020 και 26.11.2020 Πρακτικά ελέγχου των δικαιολογητικών συμμετοχής και αξιολόγησης των τεχνικών και οικονομικών προσφορών η Επιτροπή του Διαγωνισμού εισηγήθηκε γίνουν δεκτές οι προσφορές όλων των συμμετεχόντων και διαμορφώθηκε η ακόλουθη σειρά μειοδοσίας :

- | | |
|--------|--------------|
| 1. ... | 225.836,97 € |
| 2. ... | 236.040,10€ |
| 3. ... | 247.300,00€ |
| 4. ... | 253.693,55 € |
| 5. ... | 258.639,00 € |
| 6. ... | 262.073,13 € |
| 7. ... | 267.889,77 € |
| 8. ... | 268.500,00 € |
| 9. ... | 274.350,00 € |

Κατόπιν τούτου, η Επιτροπή του Διαγωνισμού εισηγήθηκε να αναδειχθεί προσωρινή ανάδοχος η δεύτερη παρεμβαίνουσα, ενώ η προσφεύγουσα κατατάχθηκε στην τρίτη θέση. Με την προσβαλλόμενη εγκρίθηκαν τα ως άνω Πρακτικά.

14. Επειδή η προσφεύγουσα ισχυρίζεται, ειδικότερα, στην προσφυγή της ότι: « [...] Β6. ΟΙ ΕΤΑΙΡΕΙΕΣ «...» ΚΑΙ «...» ΕΧΟΥΝ ΥΠΟΒΑΛΕΙ ΜΗ ΝΟΜΙΜΗ ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΗ ΠΡΟΣΦΟΡΑ, ΚΑΘΩΣ, ΠΑΡΑ ΤΟΝ ΡΗΤΟ ΟΡΟ ΤΗΣ ΔΙΑΚΗΡΥΞΗΣ, ΔΕΝ ΕΧΟΥΝ ΥΠΟΛΟΓΙΣΕΙ ΤΗΝ ΠΑΡΑΚΡΑΤΗΣΗ ΦΟΡΟΥ

ΕΙΣΟΔΗΜΑΤΟΣ 8%.

Διότι η οικονομική προσφορά των εταιρειών «...» ΚΑΙ «...» είναι συντεταγμένη κατά παράβαση των όρων της διακήρυξης, καθώς δεν έχουν υπολογίσει την παρακράτηση φόρου εισοδήματος 8%, η οποία απαιτείται να υπολογίζεται ρητά ως κράτηση στο άρθρο «5.1 ΤΡΟΠΟΣ ΠΛΗΡΩΜΗΣ - ΚΡΑΤΗΣΕΙΣ» και στο άρθρο 2.4.4 «ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΑ ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΗΣ ΠΡΟΣΦΟΡΑΣ» της υπό κρίση διακήρυξης, σε αντίθεση με την εταιρεία μας, η οποία έχει υπολογίσει την εν λόγω κράτηση. Γι' αυτό το λόγο, η οικονομική προσφορά των εταιρειών «...» ΚΑΙ «...» έπρεπε να κριθεί ως απορριπτέα.

Το ζήτημα, μάλιστα, του υποχρεωτικού υπολογισμού στην οικονομική προσφορά των εταιρειών που συμμετέχουν σε αντίστοιχους διαγωνισμούς φύλαξης και καθαριότητας της συγκεκριμένης κράτησης, έχει αποτελέσει αντικείμενο δικαστικής κρίσης, με τα Δικαστήρια (ad hoc ΔΕφΑθ, 126/2019, 25/2019, 265/2016) να αποφαινόμενοι ότι είναι παράνομη, και άρα απορριπτέα, προσφορά που δεν έχει υπολογίσει την εν λόγω κράτηση. Ειδικότερα κατά τις σκέψεις του Δικαστηρίου (ΔΕφΑθ 265/2016):

«Επειδή, κατά την έννοια των διατάξεων της πρόσκλησης που παρατίθενται στην προηγούμενη σκέψη, στην προσφερόμενη τιμή περιλαμβάνεται υποχρεωτικά το σύνολο των κρατήσεων υπέρ του Δημοσίου και τρίτων που βαρύνουν κατά νόμο τον ανάδοχο, μεταξύ δε των εν λόγω επιβαρύνσεων περιλαμβάνεται και η προκαταβολή φόρου εισοδήματος ποσοστού 8%, η οποία, σύμφωνα με τα οριζόμενα στην παρ. 1 του άρθρου 24 του ν. 2198/1994, παρακρατείται υποχρεωτικά κατά την έκδοση της σχετικής εντολής πληρωμής της αξίας των παρεχόμενων υπηρεσιών. Η υποχρέωση αυτή αποσκοπεί στη διασφάλιση με αδιαμφισβήτητο και αδιάβλητο τρόπο της αντικειμενικότητας στην ανάθεση της προμήθειας και υπαγορεύεται προφανώς από την ανάγκη εξάλειψης κάθε ενδεχόμενης ασάφειας κατά τη σύνταξη των οικονομικών προσφορών, τυχόν ύπαρξη της οποίας οδηγεί σύμφωνα με τη διακήρυξη σε απόρριψη της προσφοράς ως απαράδεκτης (πρβλ. ΣτΕ 563/2008 σκ. 4, ΕΑ ΣτΕ 446/2009, 840/2008) Επειδή, όπως έγινε δεκτό στην ένατη σκέψη, με τις παραπάνω διατάξεις του άρθρου 3.5.2.2 της πρόσκλησης υποβολής προσφορών, που διέπει τον επίδικο διαγωνισμό, επιβάλλεται στους διαγωνιζόμενους η υποχρέωση να συμπεριλάβουν στην προσφερόμενη τιμή,

μεταξύ άλλων, και το ποσοστό 8% προκαταβολής φόρου εισοδήματος της παρ. 1 του άρθρου 24 του ν. 2198/1994. Ενόψει αυτών, η αιτιολογία της προσβαλλόμενης πράξης, η οποία στηρίζεται στην παραδοχή ότι η παρακράτηση φόρου 8% δεν συνιστά νόμιμη κράτηση υπέρ του Δημοσίου και τρίτων καθώς αποτελεί προκαταβολή φόρου, που εμπίπτει στις φορολογικές υποχρεώσεις του αναδόχου και έχει προσωρινό χαρακτήρα και δεν βεβαιώνει, ως όφειλε, κατά τρόπο ειδικό και τεκμηριωμένο, με αναφορά στα συγκεκριμένα επιμέρους κονδύλια της προσφοράς τόσο της αναδειχθείσας μειοδότης εταιρείας "....." όσο και της εταιρείας "....." που κατετάγη στο οικείο πρακτικό στη δεύτερη θέση, προηγούμενη από την αιτούσα, ότι, πέραν της κάλυψης του κονδυλίου του ελάχιστου εργατικού κόστους, οι προσφερθείσες από τις ως άνω εταιρείες τιμές περιλαμβάνουν και την επίμαχη κράτηση είναι πλημμελής και μη νόμιμη, αφού τυχόν ασάφεια όρου της οικονομικής προσφοράς διαγωνιζόμενου ως προς την προσφερόμενη τιμή, έχει ως συνέπεια την απόρριψή της, κατά τα ρητώς οριζόμενα στις οικείες διατάξεις της πρόσκλησης υποβολής προσφορών. Ενόψει των ανωτέρω, πρέπει να γίνει δεκτός ως βάσιμος ο προβαλλόμενος λόγος ακύρωσης».

Ομοίως έκριναν και οι ΔΕφΑΘ 126/2019, 25/2019.

Τα αυτά ισχύουν και στην κρινόμενη υπόθεση, αφού, κατά τα προλεχθέντα, η Διακήρυξη του υπό κρίση Διαγωνισμού ρητώς στο άρθρο 5.1. «ΤΡΟΠΟΣ ΠΛΗΡΩΜΗΣ» αναφέρει ξεκάθαρα και πέραν πάσης αμφιβολίας τα κάτωθι: [...]

Επιπλέον, ακόμη και συγκεκριμένα, στο άρθρο 2.4.4. «Περιεχόμενα Φακέλου «Οικονομική Προσφορά» / Τρόπος σύνταξης και υποβολής οικονομικών προσφορών» της διακήρυξης, ορίζεται επί λέξει το κάτωθι: [...]

Από την αδιάστικτη γραμματική διατύπωση των παραπάνω ρητών και αναμφισβήτητων απαιτήσεων της διακήρυξης προκύπτει ότι οι οικονομικές προσφορές θα πρέπει να περιλαμβάνουν και να συνυπολογίσουν επί ποινή απόρριψης προσφοράς και τις υπέρ Δημοσίου Κρατήσεις στις οποίες η ΔΙΑΚΗΡΥΞΗ ΡΗΤΑ ΠΕΡΙΛΑΜΒΑΝΕΙ ΚΑΙ ΑΠΑΙΤΕΙ κατά την πληρωμή την προβλεπόμενη από την κείμενη νομοθεσία παρακράτηση φόρου εισοδήματος αξίας ποσοστού 8%, σύμφωνα με το άρθρο 64 παρ. 2 του Ν.4172/2013. Τυχόν μη συνυπολογισμός της παρακράτησης φόρου 8% στην οικονομική

προσφορά των διαγωνιζομένων, συνεπάγεται την άνευ ετέρου απόρριψη της προσφοράς, λόγω παραβίασης επί ποινή αποκλεισμού απαίτησης της διακήρυξης.

Εν προκειμένω, οι εταιρείες «...» και «...» δεν υπολόγισαν, δεν συνυπολόγισαν ούτε συμπεριέλαβαν την παρακράτηση φόρου 8% στον πίνακα της οικονομικής τους προσφοράς, κατά παραβίαση επί ποινή αποκλεισμού απαίτησης της Διακήρυξης, την οποία οι εν λόγω εταιρείες έχουν αποδεχθεί με την ανεπιφύλακτη συμμετοχή τους στον υπό κρίση διαγωνισμό.

Γι' αυτό το λόγο και όφειλε η αναθέτουσα αρχή κατά δέσμια αρμοδιότητα να αποκλείσει τις οικονομικές προσφορές των εταιρειών «...» και «...» λόγω παραβίασης απαίτησης της Διακήρυξης που έχει τεθεί επί ποινή απόρριψης προσφοράς.

Άλλωστε, η μη συμπερίληψη του ως άνω παρακρατούμενου φόρου 8% στην προσφερόμενη τιμή καθιστά την οικονομική προσφορά των εταιρειών αυτών ζημιογόνο, δεδομένου ότι η οικονομική τους προσφορά είναι μη νόμιμα, καθώς υπολείπονται του ελαχίστου νόμιμου, σύμφωνα με τα δηλωθέντα ποσά των εν λόγω εταιρειών. Και τούτο διότι εάν αφαιρεθεί η κράτηση του 8% από το εργολαβικό όφελος που έχουν δηλώσει, τότε το υπολειπόμενο ποσό της προσφοράς τους δεν θα καλύπτει το εργατικό κόστος των εργαζομένων τους και για το λόγο αυτό παραβιάζουν κατάφωρα την εργατική αλλά και ασφαλιστική νομοθεσία.

Ειδικότερα, η εταιρεία «...» ΔΕΝ ΥΠΟΛΟΓΙΣΕ στην οικονομική της προσφορά την παρακράτηση φόρου 8%, δηλώνοντας και υπολογίζοντας μόνον νόμιμες κρατήσεις υπέρ τρίτων το ποσό των 4.770,65 €.

Πλην όμως, στο συνολικό προσφερόμενο τίμημα, η εν λόγω εταιρεία, όπως και όλοι οι συμμετέχοντες, επιβαρύνονται με παρακράτηση φόρου 8%, η οποία ανέρχεται στο συνολικό ποσό των:

□ $225.836,97 \text{ €}$ προσφερόμενη τιμή – $4.770,65 \text{ €}$ νόμιμες κρατήσεις = $221.066,32 \text{ €}$ χ 8% = $17.685,31 \text{ €}$.

Επομένως, η οικονομική προσφορά της εταιρείας «...» είναι μη νόμιμη και απαράδεκτη, αφού ακόμη και αν συμπεριληφθεί το ποσό των 17.685,31 € παρακράτησης φόρου 8% στην προσφερόμενη από την εταιρεία τιμή, τότε το ποσό των 160,00 € που έχει υπολογίσει ως εργολαβικό όφελος, εκμηδενίζεται

και η οικονομική της προσφορά καθίσταται ζημιογόνος.

Και τούτο διότι ο μη υπολογισμός από την ως άνω εταιρεία του ποσοστού της παρακράτησης φόρου στην προσφερόμενη τιμή έχει ως αναγκαίο επακόλουθο τη μείωση του κόστους του εργολαβικού κέρδους. Συγκεκριμένα, αφαιρώντας την κράτηση του 8% από το εργολαβικό όφελος που έχει δηλώσει, αποδεικνύεται ότι αντί για κέρδος εμφανίζει ζημία και βάσει του άρθρου 68 Ν. 3863/2010, όπως τροποποιήθηκε με το Ν. 4144/2013 πρέπει να συνυπολογίζεται, επί ποινή αποκλεισμού, στην προσφορά ένα εύλογο και όχι μηδενικό, πόσο μάλλον αρνητικό ποσοστό εργολαβικού κέρδους.

Επιπλέον, η εταιρεία «...» ΔΕΝ ΥΠΟΛΟΓΙΣΕ στην οικονομική της προσφορά την παρακράτηση φόρου 8%, δηλώνοντας και υπολογίζοντας μόνον νόμιμες κρατήσεις υπέρ τρίτων το ποσό των 5.087,67 €.

Πλην όμως, στο συνολικό προσφερόμενο τίμημα, η εν λόγω εταιρεία, όπως και όλοι οι συμμετέχοντες, επιβαρύνονται με παρακράτηση φόρου 8%, η οποία ανέρχεται στο συνολικό ποσό των:

□ 236.040,10 € προσφερόμενη τιμή – 5.087,67 € νόμιμες κρατήσεις = 230.952,43 € χ 8% = 18.476,19 €.

Επομένως, η οικονομική προσφορά της εταιρείας «...» είναι μη νόμιμη και απαράδεκτη, αφού ακόμη και αν συμπεριληφθεί το ποσό των 18.476,19 € παρακράτησης φόρου 8% στην προσφερόμενη από την εταιρεία τιμή, τότε το ποσό των 344,60 € που έχει υπολογίσει ως εργολαβικό όφελος, εκμηδενίζεται και η οικονομική της προσφορά καθίσταται ζημιογόνος.

Και τούτο διότι ο μη υπολογισμός από την ως άνω εταιρεία του ποσοστού της παρακράτησης φόρου στην προσφερόμενη τιμή έχει ως αναγκαίο επακόλουθο τη μείωση του κόστους του εργολαβικού κέρδους. Συγκεκριμένα, αφαιρώντας την κράτηση του 8% από το εργολαβικό όφελος που έχει δηλώσει, αποδεικνύεται ότι αντί για κέρδος εμφανίζει ζημία και βάσει του άρθρου 68 Ν. 3863/2010, όπως τροποποιήθηκε με το Ν. 4144/2013 πρέπει να συνυπολογίζεται, επί ποινή αποκλεισμού, στην προσφορά ένα εύλογο και όχι μηδενικό, πόσο μάλλον αρνητικό ποσοστό εργολαβικού κέρδους.

Επειδή, σύμφωνα με την αρχή της τυπικότητας που διέπει την

διαδικασία της αναθέσεως δημοσίων συμβάσεων (βλ. ΣτΕ 2889/2011, 4343/2005 κ.ά. βλ. και Ε.Α. 228/2013, 111/2006, 597/2007 κ. ά.) δεν επιτρέπεται να τεθούν εκποδών διατάξεις της διακήρυξης, οι οποίες θεσπίζουν υποχρέωση υποβολής με την προσφορά ορισμένων στοιχείων που απαιτούνται επί ποινή αποκλεισμού από τον διαγωνισμό.

Επειδή, όπως έχει παγίως κριθεί, προσφορά η οποία παραβιάζει την εργατική νομοθεσία, νόμιμα αποκλείεται από τον διαγωνισμό ως μη νόμιμη. Επίσης είναι απορριπτέα, ως προφανώς ζημιογόνος, οικονομική προσφορά που υπολείπεται του ελάχιστου εργατικού και ασφαλιστικού κόστους του προσωπικού που θα απασχοληθεί με την παροχή των υπηρεσιών, όπως το κόστος αυτό προσδιορίζεται από την ισχύουσα εργατική και ασφαλιστική νομοθεσία, στις οποίες ρητώς παραπέμπει και η επίμαχη διακήρυξη (πρβλ. ΕΑ ΣτΕ 1255/2009, 1344/2008, 1090/2006). Ομοίως δε έχει κριθεί ότι, οικονομική προσφορά που δεν περιλαμβάνει τις νόμιμες εργατικές δαπάνες και τις νόμιμες κρατήσεις και ασφαλιστικές κρατήσεις, παραβιάζουσα ρητούς όρους της πρόσκλησης και της νομοθεσίας, ενώ αν αφαιρεθούν οι εργατικές δαπάνες και οι ασφαλιστικές κρατήσεις αυτές από την προσφερόμενη τιμή το ποσό της προσφοράς υπολείπεται του κατώτερου νόμιμου εργατικού κόστους, ΘΑ ΠΡΕΠΕΙ ΝΑ ΑΠΟΡΡΙΦΘΕΙ ως μη σύμφωνη και με τις διατάξεις της διακήρυξης, που επιβάλλουν την τήρηση των διατάξεων της εργατικής νομοθεσίας και την καταβολή των νόμιμων αποδοχών στους εργαζομένους από τον ανάδοχο (βλ. ΕΑ ΣτΕ 840/2008).

Επειδή σύμφωνα με τις ως άνω διατάξεις του Ν.4172/2013, οι οποίες αναφέρονται ρητώς και στην Διακήρυξη, η αναθέτουσα αρχή υποχρεούται, κατά την καταβολή ή την έκδοση της σχετικής εντολής πληρωμής της αξίας των προσφερόμενων υπηρεσιών να παρακρατεί φόρο εισοδήματος 8%. Περαιτέρω, η επίμαχη διακήρυξη ορίζει στο άρθρο 5.1 «Τρόπος πληρωμής» και στο άρθρο 2.4.4 της διακήρυξης ότι οι προσφέροντες πρέπει να υπολογίζουν τις νόμιμες υπέρ Δημοσίου και τρίτων κρατήσεις και κάθε άλλη επιβάρυνση, όπως την παρακράτηση φόρου 8%, επί ποινή αποκλεισμού. Με την ανωτέρω διάταξη επιβάλλεται στους διαγωνιζόμενους του επίδικου διαγωνισμού να συμπεριλάβουν στην προσφερόμενη τιμή τις κρατήσεις υπέρ τρίτων καθώς και κάθε άλλη επιβάρυνση. Μεταξύ των εν λόγω επιβαρύνσεων

περιλαμβάνεται και το ποσοστό 8% προκαταβολής φόρου εισοδήματος του ν. 4172/2013 (βλ. ΑΔ ΗΟC ΑΕΠΠ 135/2019). Γι' αυτό το λόγο και θα πρέπει να γίνει δεκτή η υπό κρίση προσφυγή, καθώς η οικονομική προσφορά των ανωτέρω εταιρειών είναι μη νόμιμη και παραβιάζει ρητές και απαράβατες απαιτήσεις της διακήρυξης.

Σε κάθε περίπτωση, η διακήρυξη είναι ρητή, αναμφισβήτητη και ξεκάθαρη. Και μάλιστα, απαιτεί επί ποινή απόρριψης προσφοράς τον συνυπολογισμό της παρακράτησης φόρου 8% στην οικονομική προσφορά για όλους τους διαγωνιζομένους, ανεξαρτήτως οιασδήποτε δικής τους άποψης ή ερμηνείας.

Τυχόν αντίθετη άποψη της ανωτέρω εταιρείας έρχεται σε ευθεία αντίθεση με την υπό κρίση Πρόσκληση και προς υποστήριξη της άποψής της όφειλε να διατηρήσει επιφύλαξη σχετικά με την ρητή απαίτηση της διακήρυξης. Πλην όμως την ανωτέρω απαίτηση της Διακήρυξης έχουν αποδεχθεί πλήρως οι θιγόμενες εταιρείες «...» και «...» με την ανεπιφύλακτη συμμετοχή τους στον υπό κρίση διαγωνισμό. (βλ. ΕΑ ΣΤΕ 576/2011).

Εξάλλου, αν διατηρούσαν αμφιβολίες ως προς όρο της Διακήρυξης, είχαν τη δυνατότητα να ζητήσουν διευκρινίσεις από την αναθέτουσα αρχή (βλ. ΣΤΕ (Δ' Τμήμα) 2628/2017) το οποίο, ωστόσο, ουδέποτε έπραξαν. Και τούτο ευλόγως, δεδομένου ότι η απαίτηση της διακήρυξης είναι σαφέστατη, αναμφισβήτητη και ρητά απαράβατη [...].».

15. Επειδή η αναθέτουσα αρχή στις απόψεις της αναφέρει αυτολεξεί τα κάτωθι: « [...] Με την υπ' αρ. 31/27-11-2020 απόφαση του Δ.Σ. της αναθέτουσας αρχής εγκρίθηκε το από 26- 11-2020 πρακτικό της αρμόδιας επιτροπής διενέργειας του υπ' αρ. 27/2020 ανοικτού ηλεκτρονικού διαγωνισμού για την ανάθεση «Υπηρεσιών Καθαριότητας» για τις ανάγκες του ... και η ανάθεση υπηρεσιών καθαριότητας κατακυρώθηκε στην εταιρεία ..., η οποία υπέβαλε προσφορά ύψους 225.836,97 € πλέον ΦΠΑ 24%, ήτοι σύνολο 280.037,84 €. Με το από 24-11-2020 αίτημα παροχής διευκρινίσεων της επιτροπής του διαγωνισμού προς την ανωτέρω προσφέρουσα εταιρεία ζητήθηκε από την αναθέτουσα αρχή η κατάθεση διευκρινίσεων εντός μίας ημέρας αναφορικά με το ύψος του ωρομισθίου επί του οποίου υπολογίστηκε η υποβληθείσα πρόσφορά, τον υπολογισμό των ασφαλιστικών εισφορών και της

εισφοράς υπέρ ΕΑΠΚ και το κόστος αναλώσιμων υλικών. Η προσφέρουσα εταιρεία απήντησε εμπροθέσμως με το από 25-11-2020 έγγραφό της, οι δε διευκρινίσεις εξετάστηκαν από την επιτροπή και κρίθηκαν επαρκείς και βάσιμες. Κατόπιν των ανωτέρω συνέταξε το από 26-11-2020 πρακτικό της, το οποίο υπέβαλε προς έγκριση και εγκρίθηκε ομόφωνα με την υπ' αρ. 31/27-11-2020 απόφαση του Δ.Σ. της αναθέτουσας αρχής. Συνεπώς, επί των αιτιάσεων της υπό κρίση προδικαστικής προσφυγής οι απόψεις του ... είναι α) αναφορικά με τον τρόπο υπολογισμού του εργατικού κόστους ότι αυτό, έπειτα από τις επεξηγήσεις που δόθηκαν, εξετάστηκε ενδελεχώς και κρίθηκε ορθός και σύμφωνος με το νόμο, όπως επίσης εξετάστηκε και κρίθηκε ορθός και νόμιμος για όλους τους συμμετέχοντες οικονομικούς φορείς β) αναφορικά με τον υπολογισμό των κρατήσεων η επιτροπή εξέτασε ενδελεχώς όλες τις υποβληθείσες προσφορές, ζήτησε και έλαβε εξηγήσεις από την εταιρεία που προσέφερε τη χαμηλότερη προσφορά για τον τρόπο υπολογισμού τους, ενώ ειδικότερα ως προς τον υπολογισμό του φόρου εισοδήματος 8%, η άποψη της επιτροπής είναι ότι αυτό δεν αποτελεί έξοδο ή επιβάρυνση στο κόστος εκτέλεσης της υπηρεσίας, αλλά φορολογική υποχρέωση του προσφέροντος που υπολογίζεται επί των εσόδων του, την: οποία παρακρατά η αναθέτουσα αρχή και αποδίδει για λογαριασμό του στη φορολογική αρχή, υπολογίζεται δε επί του ποσού της σύμβασης (και πιο συγκεκριμένα επί των εκδιδόμενων παραστατικών του οικονομικού φορέα) και συνεπώς δεν αποτελεί έξοδο της σύμβασης αλλά κατ' ουσίαν έσοδο του οικονομικού φορέα, γ) αναφορικά με την εισφορά υπέρ ΕΑΠΚ η επιτροπή ζήτησε και έλαβε διευκρινίσεις για τον τρόπο υπολογισμού της συγκεκριμένης εισφοράς και αυτές κρίθηκαν επαρκείς και νόμιμες, ενώ αναφορικά με τον εσφαλμένο υπολογισμό διοικητικού κόστους και κόστους δημοσιεύσεων η άποψη της αναθέτουσας αρχής είναι ότι τα ανωτέρω αποτελούν επιχειρηματικές επιλογές του εκάστοτε οικονομικού φορέα, ανήκουν στον αναλαμβανόμενο επιχειρηματικό κίνδυνο και η επιτροπή δεν μπορεί να υπεισέλθει σε έλεγχο της εσωτερικής δομής και λειτουργίας των συμμετεχουσών επιχειρήσεων, παρά αρκείται στην τήρηση της νομιμότητας και την επιλογή της κατά νόμο συμφέρουσας για την αναθέτουσα αρχή προσφοράς [...].».

16. Επειδή ο πρώτος παρεμβαίνων στην παρέμβασή του ισχυρίζεται αυτολεξεί τα κάτωθι: «[...]1. ΑΝΑΦΟΡΙΚΑ ΜΕ ΤΙΣ ΑΙΤΙΑΣΕΙΣ ΤΗΣ ΠΡΟΣΦΕΥΓΟΥΣΑΣ ΠΟΥ ΑΦΟΡΟΥΝ ΤΗΝ ΝΟΜΙΜΟΤΗΤΑ ΤΗΣ ΣΥΜΜΕΤΟΧΗΣ ΜΟΥ ΣΤΟΝ ΥΠΟ ΚΡΙΣΗ ΔΙΑΓΩΝΙΣΜΟ

Α. Η προσφεύγουσα ισχυρίζεται ότι υπέβαλα μη νόμιμη οικονομική προσφορά καθώς δεν έχω υπολογίσει την παρακράτηση φόρου 8%.

Η απάντησή μου

Σύμφωνα με το άρθρο 95 παρ. 5 Ν. 4412/2016, που διέπει την εν λόγω διαγωνιστική διαδικασία προβλέπεται ότι: [...] Στην παράγραφο 2.4.4 της διακήρυξης ορίζεται ότι: [...] Επιπλέον στην παράγραφο 2.4.6 της διακήρυξης ορίζεται ότι: [...] Σύμφωνα δε με το υπόδειγμα που υπάρχει στο ΠΑΡΑΡΤΗΜΑ V - ΥΠΟΔΕΙΓΜΑ ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΗΣ ΠΡΟΣΦΟΡΑΣ: [...] Σύμφωνα με τις διατάξεις του άρθρου 64 παρ.2 του ν.4172/2013 (Κώδικας Φορολογίας Εισοδήματος, Α' 167), όπως συμπληρώθηκαν από το άρθρο πρώτο παρ.Δ1 περ.16γ του ν.4254/2014 (Α' 85), προβλέπεται ότι [...] Κατά την έννοια των διατάξεων του ν.4412/2016 και των όρων της διακήρυξης που προπαρατέθηκαν, σε συνδυασμό με τις διατάξεις του Κώδικα Φορολογίας Εισοδήματος, η παρακράτηση φόρου εισοδήματος 8% κατά την έκδοση της εντολής πληρωμής για παροχή υπηρεσιών σε φορείς της γενικής κυβέρνησης, υπολογίζεται στο καθαρό ποσό της αξίας των παρεχόμενων υπηρεσιών, που απομένει μετά την αφαίρεση του Φ.Π.Α. και των κρατήσεων που προβλέπεται ότι βαρύνουν την προσφορά του αναδόχου. Η παρακράτηση φόρου αποτελεί μέρος της φορολογικής υποχρέωσης του αναδόχου, από τον οποίο προεισπράττεται το σχετικό ποσό, ενώ στη συνέχεια, κατά την εκκαθάριση της φορολογικής του δήλωσης, επιστρέφεται ή συμψηφίζεται στο φόρο εισοδήματος που επιβάλλεται σε βάρος του επί των κερδών ή του καθαρού εισοδήματος, ανάλογα αν πρόκειται για νομικό ή φυσικό πρόσωπο. Κατά συνέπεια, η παρακράτηση φόρου δεν αποτελεί κράτηση υπέρ του Δημοσίου, ούτε εμπίπτει στην έννοια της επιβάρυνσης της αξίας της υπηρεσίας που παρέχεται από τον ανάδοχο δημόσιας σύμβασης. Τούτο διότι η προείσπραξη του φόρου εισοδήματος, που αφαιρείται από την αξία της πληρωμής του αναδόχου, έχει προσωρινό χαρακτήρα, αφού η τελική απόδοση ή μη του παρακρατηθέντος ποσού στο Δημόσιο εξαρτάται από το ύψος της φορολογικής υποχρέωσης του

αναδόχου, ανάλογα με τα ετήσια κέρδη ή το καθαρό εισόδημα που αυτός δηλώνει, σε σχέση με τα ποσά φόρου που έχουν παρακρατηθεί. Εξάλλου, όπως έχει κριθεί (ΕΣ Ολομ.807/1997, ΕΣ Τμήμα Ι 460/2016 κ.α.), η ενεργούμενη παρακράτηση για τον προκαταβαλλόμενο φόρο εισοδήματος, μολονότι αποδίδεται στο Δημόσιο, αποτελεί στοιχείο του ενεργητικού της περιουσίας του φορολογουμένου, ο οποίος και δικαιούται, τηρώντας τη νόμιμη διαδικασία, να τον αναζητήσει στις περιπτώσεις που δεν οφείλεται. Επομένως, ο φόρος εισοδήματος που παρακρατείται κατά την έκδοση της εντολής πληρωμής του αναδόχου δεν απομειώνει το συμβατικό αντάλλαγμα, ώστε να συνιστά στοιχείο που επιβαρύνει το κόστος εκτέλεσης της δημόσιας σύμβασης. Η παραδοχή της αντίθετης άποψης, κατά την οποία η παρακράτηση φόρου εντάσσεται στις επιβαρύνσεις του αναδόχου δημόσιας σύμβασης, που πρέπει να υπολογίζονται στη διαμόρφωση της τιμής της οικονομικής προσφοράς του, προσαυξάνει το συμβατικό αντάλλαγμα της υπηρεσίας, στην παροχή της οποίας αποσκοπεί ο διαγωνισμός και καταλήγει σε αντίστοιχη επιβάρυνση της αναθέτουσας αρχής, καθώς, με τον τρόπο αυτό, αυξάνεται ο προϋπολογισμός της σύμβασης και δυσχεραίνεται η εξεύρεση των απαραίτητων οικονομικών πόρων για την προκήρυξη του διαγωνισμού. Ενόψει αυτών, εφόσον δεν υπάρχει ρητή και σαφής πρόβλεψη στη διακήρυξη του κρίσιμου διαγωνισμού ότι οι οικονομικές προσφορές των συμμετεχόντων οφείλουν, επί ποινή απαραδέκτου, να εμπεριέχουν το ως άνω ποσοστό φόρου εισοδήματος, που παρακρατείται κατά την πληρωμή του αναδόχου, δε συντρέχει λόγος αποκλεισμού του διαγωνιζόμενου, ο οποίος δεν συμπεριέλαβε την παρακράτηση φόρου στην τιμή της οικονομικής προσφοράς (βλ. με αριθ. 1268/2020 απόφαση Διοικητικού Εφετείου Αθηνών, Τμήμα ΙΔ'/Σχηματισμός Ακυρωτικής Διαδικασίας).

Εν προκειμένω, σε κανένα σημείο της διακήρυξης του υπό κρίση διαγωνισμού δεν υπάρχει ρητή και σαφής πρόβλεψη ότι οι οικονομικές προσφορές των συμμετεχόντων οφείλουν, επί ποινή απαραδέκτου, να εμπεριέχουν το ως άνω ποσοστό φόρου εισοδήματος, που παρακρατείται κατά την πληρωμή του αναδόχου, με αποτέλεσμα να μην απαιτείται η συμπερίληψή του στην οικονομική προσφορά.

Ειδικότερα, όπως προσφάτως κρίθηκε από το Διοικητικό Εφετείο Αθηνών με την με αριθ. 1268/29.06.2020 απόφαση του ΙΔ' Τμήματος/Σχηματισμός Ακυρωτικής Διαδικασίας, σκέψη 6: «Επειδή, κατά την έννοια των διατάξεων του ν.4412/2016 σε συνδυασμό με τις διατάξεις του Κώδικα Φορολογίας Εισοδήματος, η παρακράτηση φόρου εισοδήματος 8% κατά την έκδοση της εντολής πληρωμής για παροχή υπηρεσιών σε φορείς της γενικής κυβέρνησης, υπολογίζεται στο καθαρό ποσό της αξίας των παρεχόμενων υπηρεσιών, που απομένει μετά την αφαίρεση του Φ.Π.Α. και των κρατήσεων που προβλέπεται ότι βαρύνουν την προσφορά του αναδόχου. Η παρακράτηση φόρου αποτελεί μέρος της φορολογικής υποχρέωσης του αναδόχου, από τον οποίο προεισπράττεται το σχετικό ποσό, ενώ στη συνέχεια, κατά την εκκαθάριση της φορολογικής του δήλωσης, επιστρέφεται ή συμψηφίζεται στο φόρο εισοδήματος που επιβάλλεται σε βάρος του επί των κερδών ή του καθαρού εισοδήματος, ανάλογα αν πρόκειται για νομικό ή φυσικό πρόσωπο. Κατά συνέπεια, σύμφωνα με την άποψη που επικράτησε στο Δικαστήριο, η παρακράτηση φόρου δεν αποτελεί κράτηση υπέρ του Δημοσίου, ούτε εμπίπτει στην έννοια της επιβάρυνσης της αξίας της υπηρεσίας που παρέχεται από τον ανάδοχο δημόσιας σύμβασης. Τούτο διότι η προείσπραξη του φόρου εισοδήματος, που αφαιρείται από την αξία της πληρωμής του αναδόχου, έχει προσωρινό χαρακτήρα, αφού η τελική απόδοση ή μη του παρακρατηθέντος ποσού στο Δημόσιο εξαρτάται από το ύψος της φορολογικής υποχρέωσης του αναδόχου, ανάλογα με τα ετήσια κέρδη ή το καθαρό εισόδημα που αυτός δηλώνει, σε σχέση με τα ποσά φόρου που έχουν παρακρατηθεί. Εξάλλου, όπως έχει κριθεί (ΕΣ Ολομ.807/1997, ΕΣ Τμήμα Ι 460/2016 κ.α.), η ενεργούμενη παρακράτηση για τον προκαταβαλλόμενο φόρο εισοδήματος, μολονότι αποδίδεται στο Δημόσιο, αποτελεί στοιχείο του ενεργητικού της περιουσίας του φορολογουμένου, ο οποίος και δικαιούται, τηρώντας τη νόμιμη διαδικασία, να τον αναζητήσει στις περιπτώσεις που δεν οφείλεται. Επομένως, ο φόρος εισοδήματος που παρακρατείται κατά την έκδοση της εντολής πληρωμής του αναδόχου δεν απομειώνει το συμβατικό αντάλλαγμα, ώστε να συνιστά στοιχείο που επιβαρύνει το κόστος εκτέλεσης της δημόσιας σύμβασης. Η παραδοχή της αντίθετης άποψης, κατά την οποία η παρακράτηση φόρου εντάσσεται στις

επιβαρύνσεις του αναδόχου δημόσιας σύμβασης, που πρέπει να υπολογίζονται στη διαμόρφωση της τιμής της οικονομικής προσφοράς του, προσαυξάνει το συμβατικό αντάλλαγμα της υπηρεσίας, στην παροχή της οποίας αποσκοπεί ο διαγωνισμός και καταλήγει σε αντίστοιχη επιβάρυνση της αναθέτουσας αρχής, καθώς, με τον τρόπο αυτό, αυξάνεται ο προϋπολογισμός της σύμβασης και δυσχεραίνεται η εξεύρεση των απαραίτητων οικονομικών πόρων για την προκήρυξη του διαγωνισμού. Ενόψει αυτών, κατά την ίδια άποψη, εφόσον δεν υπάρχει ρητή και σαφής πρόβλεψη στη διακήρυξη του κρίσιμου διαγωνισμού ότι οι οικονομικές προσφορές των συμμετεχόντων οφείλουν, επί ποινή απαραδέκτου, να εμπεριέχουν το ως άνω ποσοστό φόρου εισοδήματος, που παρακρατείται κατά την πληρωμή του αναδόχου, δεν συντρέχει λόγος αποκλεισμού του διαγωνιζόμενου, ο οποίος δεν συμπεριέλαβε την παρακράτηση φόρου στην τιμή της οικονομικής προσφοράς του».

Μετά την τελευταία αυτή νομολογιακή κατεύθυνση και μάλιστα Ακυρωτικού Τμήματος επί αίτησης ακύρωσης καθίσταται πλέον σαφές ότι:

1ον

Η παρακράτηση φόρου 8% αποτελεί μέρος της φορολογικής υποχρέωσης του αναδόχου, από τον οποίο προεισπράττεται το σχετικό ποσό, ενώ στη συνέχεια, κατά την εκκαθάριση της φορολογικής του δήλωσης, επιστρέφεται ή συμψηφίζεται στο φόρο εισοδήματος που επιβάλλεται σε βάρος του επί των κερδών ή του καθαρού εισοδήματος, ανάλογα αν πρόκειται για νομικό ή φυσικό πρόσωπο.

2ον

Η παρακράτηση φόρου 8% δεν αποτελεί κράτηση υπέρ του Δημοσίου, ούτε εμπίπτει στην έννοια της επιβάρυνσης της αξίας της υπηρεσίας που παρέχεται από τον ανάδοχο δημόσιας σύμβασης. Τούτο διότι η προείσπραξη του φόρου εισοδήματος, που αφαιρείται από την αξία της πληρωμής του αναδόχου, έχει προσωρινό χαρακτήρα, αφού η τελική απόδοση ή μη του παρακρατηθέντος ποσού στο Δημόσιο εξαρτάται από το ύψος της φορολογικής υποχρέωσης του αναδόχου, ανάλογα με τα ετήσια κέρδη ή το καθαρό εισόδημα που αυτός δηλώνει, σε σχέση με τα ποσά φόρου που έχουν παρακρατηθεί.

3ον Η παρακράτηση φόρου εισοδήματος, μολονότι αποδίδεται στο Δημόσιο, αποτελεί στοιχείο του ενεργητικού της περιουσίας του φορολογουμένου, ο οποίος και δικαιούται, τηρώντας τη νόμιμη διαδικασία, να τον αναζητήσει στις περιπτώσεις που δεν οφείλεται. Επομένως, ο φόρος εισοδήματος που παρακρατείται κατά την έκδοση της εντολής πληρωμής του αναδόχου δεν απομειώνει το συμβατικό αντάλλαγμα, ώστε να συνιστά στοιχείο που επιβαρύνει το κόστος εκτέλεσης της δημόσιας σύμβασης.

4ον

Η παραδοχή της αντίθετης άποψης, ότι δηλαδή η παρακράτηση φόρου εντάσσεται στις επιβαρύνσεις του αναδόχου δημόσιας σύμβασης, που πρέπει να υπολογίζονται στη διαμόρφωση της τιμής της οικονομικής προσφοράς του, προσauξάνει το συμβατικό αντάλλαγμα της υπηρεσίας, στην παροχή της οποίας αποσκοπεί ο διαγωνισμός και καταλήγει σε αντίστοιχη επιβάρυνση της αναθέτουσας αρχής, καθώς, με τον τρόπο αυτό, αυξάνεται ο προϋπολογισμός της σύμβασης και δυσχεραίνεται η εξεύρεση των απαραίτητων οικονομικών πόρων για την προκήρυξη του διαγωνισμού.

5ον

Τελευταίο και σημαντικότερο, δεν συντρέχει λόγος αποκλεισμού του διαγωνιζόμενου, ο οποίος δεν συμπεριέλαβε την παρακράτηση φόρου στην τιμή της οικονομικής προσφοράς του, εφόσον δεν υπάρχει ρητή και σαφής πρόβλεψη στη διακήρυξη του κρίσιμου διαγωνισμού ότι οι οικονομικές προσφορές των συμμετεχόντων οφείλουν, επί ποινή απαραδέκτου, να εμπεριέχουν το ως άνω ποσοστό φόρου εισοδήματος, που παρακρατείται κατά την πληρωμή του αναδόχου. Σε συμμόρφωση μάλιστα με το ανωτέρω η ΑΕΠΠ σε αντίστοιχη υπόθεση, όπου όμως περιλαμβανόταν ρητώς σε όρο της διακήρυξης ότι η τιμή που προσφέρεται είναι ανά τμήμα, που θα περιλαμβάνει το κόστος παροχής υπηρεσιών φύλαξης των επιμέρους δομών, κτιριακών εγκαταστάσεων, χώρων κτλ και σύμφωνα με την παρ. 5 περ α' του άρθρου 95 του Ν. 4412/2016, θα περιλαμβάνει τις υπέρ τρίτων κρατήσεις, την παρακράτηση φόρου 8%, ως και κάθε άλλη επιβάρυνση, σύμφωνα με την κείμενη νομοθεσία, μη συμπεριλαμβανομένου του ΦΠΑ, η ΑΕΠΠ λαμβάνοντας υπόψη και την νεότερη νομολογία (βλ. 1268/2020 ΔιοικΕφΑθηνών) έκρινε ότι ορθώς απορρίφθηκε διαγωνιζόμενος που δεν την συμπεριέλαβε στην

προσφορά του, αφού αυτή ρητώς απαιτούνταν να υπολογισθεί στην προσφορά (βλ. 881/2020 ΑΕΠΠ σκέψεις 28-30).

Σύμφωνα με όλα τα ανωτέρω, εφόσον ΔΕΝ αναφέρεται σε κανένα σημείο της διακήρυξης ρητώς και σαφώς ότι πρέπει να υπολογίζεται στην οικονομική προσφορά επί ποινή αποκλεισμού και η παρακράτηση φόρου 8%, που παρακρατείται κατά την πληρωμή του αναδόχου, η μη συμπερίληψή του στην Οικονομική Προσφορά δεν συνιστά λόγο αποκλεισμού, συνεπώς πρέπει να απορριφθεί ο σχετικός ισχυρισμός της προσφεύγουσας ως νομικά και ουσιαστικά αβάσιμος [...].».

17. Επειδή η δεύτερη παρεμβαίνουσα στην παρέμβασή της ισχυρίζεται αυτολεξεί τα κάτωθι: «[...]6. Ως προς τον ισχυρισμό ότι έπρεπε να συμπεριλάβουμε ρητά στην προσφορά μας την παρακράτηση φόρου εισοδήματος 8%

(α) Στο άρθρο 5.1 της διακήρυξης προβλέπονται τα εξής: [...]Από την ανωτέρω διατύπωση της Πρόσκλησης υποβολής προσφορών ρητά συνάγεται ότι η παρακράτηση φόρου 8% ΔΕΝ περιλαμβάνεται στις περιοριστικά αναφερόμενες «κρατήσεις», οι οποίες πρέπει να υπολογίζονται στην τιμή της οικονομικής προσφοράς. Αντίθετα, το 8% είναι ποσοστό του επιβαλλόμενου φόρου εισοδήματος, το οποίο σύμφωνα με τις διατάξεις του νόμου και την ως άνω διάταξη της Διακήρυξης, παρακρατείται κατά την πληρωμή, δηλαδή αποτελεί προκαταβολή φόρου εισοδήματος που επιστρέφεται, και άρα από τη διατύπωση της Διακήρυξης δεν δύναται να δημιουργηθεί σύγχυση ώστε να μπορεί να θεωρηθεί ότι η παρακράτηση φόρου 8% συνιστά «κράτηση» υπέρ τρίτων. Άλλωστε, για τα ποσοστά που η αναθέτουσα αρχή θέλησε να περιλάβει στις κρατήσεις υπέρ τρίτων, φρόντισε να κατονομάσει ρητά αυτά με τον όρο «κράτηση» (δηλαδή τα εξής: 0,07% Υπέρ της Ενιαίας Ανεξάρτητης Αρχής Δημοσίων Συμβάσεων, 0,02% υπέρ του Δημοσίου και 0,06% Υπέρ της Αρχής Εξέτασης Προδικαστικών Προσφυγών και τα αντίστοιχα χαρτόσημα 3% και στην επ' αυτού εισφορά υπέρ ΟΓΑ 20%), και συνεπώς αυτά υπολογίζονται απαραίτητως στην οικονομική προσφορά, διότι παρακρατούνται και δεν επιστρέφονται στην εταιρία. Με άλλες λέξεις, από τις διατάξεις της διακήρυξης του ένδικου διαγωνισμού, δεν προκύπτει ότι οι διαγωνιζόμενοι υποχρεούνταν να περιλάβουν αυτοτελώς και επιπροσθέτως στην προσφερόμενη τιμή για τις

κρατήσεις υπέρ τρίτων και κάθε άλλο καταβαλλόμενο ποσό, του οποίου η καταβολή έχει προσωρινό χαρακτήρα, όπως την παρακράτηση φόρου εισοδήματος 8%, η οποία προβλέπεται από την κείμενη νομοθεσία και δεν αποτελεί προαπαιτούμενο της οικονομικής προσφοράς αλλά συνδέεται με ένα μεταγενέστερο στάδιο, ήτοι αυτό της πληρωμής του τιμολογίου (βλ. *ad hoc* ΤρΔΕΦΑθ 1268/2020).

Ως εκ τούτου, οι οικονομικοί φορείς σε καμία περίπτωση δεν όφειλαν να αναφερθούν ειδικώς στον εν λόγω παρακρατούμενο φόρο εισοδήματος 8% ή να τον συμπεριλάβουν επιπρόσθετα στην οικονομική προσφορά τους, ως επιπρόσθετη «κράτηση» ή «επιβάρυνση», εφόσον, άλλωστε, δεν υπήρχε διακριτό πεδίο.

(β) Πέραν των ανωτέρω, η παρακράτηση φόρου εισοδήματος 8% δεν συνιστά εκ της φύσεως της κράτηση υπέρ τρίτου ούτε επιβάρυνση υπό την έννοια που αναφέρεται στη Διακήρυξη. Το άρθρο 64 του Κώδικα Φορολογίας Εισοδήματος (ν. 4172/2013), αναφέρεται σε παρακράτηση φόρου εισοδήματος και όχι σε κράτηση υπέρ τρίτου.

Η διαφορά της παρακράτησης φόρου εισοδήματος 8% με τις κρατήσεις υπέρ τρίτων είναι μείζονος σημασίας, καθώς οι κρατήσεις υπέρ τρίτων είναι πραγματικό κόστος του αναδόχου της σύμβασης ενώ η παρακράτηση φόρου εισοδήματος δεν αποτελεί κόστος, αλλά προκαταβολή φόρου εισοδήματος, η οποία επιστρέφεται. Ειδικότερα, όπως είναι γνωστό, σε περίπτωση που κατά την εκκαθάριση του φόρου εισοδήματος προκύψει μικρότερος ή καθόλου φόρος, ο παρακρατηθείς φόρος επιστρέφεται ή συμψηφίζεται με άλλες οφειλές του φορολογικού υποκειμένου. Ενόψει, όμως, της αυτοτέλειας κάθε διαγωνισμού είναι σαφές ότι η συγκεκριμένη παρακράτηση 8% επιστρέφεται στην εταιρία μας και επομένως η εκτέλεση του παρόντος έργου δεν είναι σε καμία περίπτωση ζημιογόνος. Είναι δε αδιάφορο εάν τελικά η παρακράτηση μπορεί να συμψηφίζεται με άλλες φορολογικές υποχρεώσεις μας ή οφειλές μας.

Πάντως, η εκτέλεση του επίδικου έργου δεν είναι ζημιογόνος. Η παρακράτηση του φόρου εισοδήματος 8%, η οποία ξεκάθαρα δεν αποτελεί «κράτηση» υπέρ τρίτου, συνδέεται με την πληρωμή του τιμολογίου και όχι με την οικονομική προσφορά. Μάλιστα προβλέπεται ότι χορηγείται βεβαίωση από

την υπηρεσία για την παρακράτηση του φόρου εισοδήματος, ώστε αυτή στη συνέχεια να επιστραφεί σε αυτόν που του έγινε η παρακράτηση. Αναφορικά δε με την κερδοφορία που προκύπτει από την προκηρυσσόμενη σύμβαση θα είναι τόσο μικρή, ώστε ο φόρος εισοδήματος που θα αναλογεί στις συμβάσεις αυτές θα είναι μηδενικός, ο δε παρακρατηθείς φόρος θα επιστραφεί στο σύνολο του στους διαγωνιζομένους και δεν θα αποτελέσει κόστος της σύμβασης. Εν προκειμένω, δεν υπήρχε υποχρέωση επιπρόσθετης συμπερίληψης στην οικονομική προσφορά της παρακράτησης 8%, καθότι δεν αποτελεί προαπαιτούμενο της οικονομικής προσφοράς αλλά συνδέεται με ένα μεταγενέστερο στάδιο, ήτοι αυτό της πληρωμής του τιμολογίου, όπως άλλωστε προκύπτει και από τη διατύπωση της Διακήρυξης «κατά την πληρωμή» θα παρακρατείται φόρος εισοδήματος 8%. Συνεπώς, εσφαλμένα πλήττεται η προσφορά της εταιρίας μας, λόγω μη υπολογισμού της παρακράτησης φόρου εισοδήματος ποσοστού 8%, εφόσον η παρακράτηση φόρου δεν αποτελεί κόστος της σύμβασης και θα επιστραφεί στην εταιρία μας λίγους μήνες αργότερα μετά την εκκαθάριση του φορολογικού έτους.

Άλλωστε, σε αντίθεση με τις κρατήσεις υπέρ Δημοσίου και τρίτων, η παρακράτηση του φόρου εισοδήματος αποτελεί στοιχείο του ενεργητικού της περιουσίας του φορολογουμένου, ο οποίος και δικαιούται να τον αναζητήσει στις περιπτώσεις που δεν οφείλεται (βλ. ΕΣ.ΟΛ 807/1997). Σύμφωνα δε με τα παραπάνω είναι προφανές ότι στις περιπτώσεις που λαμβάνει οικονομικός φορέας αμοιβές από φορείς υπηρεσιών καθαριότητας, ο φόρος που προκαταβάλλεται κατά την πληρωμή του αναδόχου επί της αμοιβής του, μετά τη διενέργεια των νόμιμων κρατήσεων, δεν συνιστά κράτηση υπέρ τρίτου η οποία απομειώνει την εργολαβική αμοιβή, ώστε να συνιστά στοιχείο που επιβαρύνει το κόστος εκτέλεσης της σύμβασης, δεδομένου ότι το ποσό αυτό συνιστά εισόδημα του ίδιου του αναδόχου που αποτυπώνεται στη φορολογική του δήλωση. Συνεπώς, σε περίπτωση που ενσωματώσουμε στην αμοιβή το πρόσθετο ποσό που αντιστοιχεί στον παρακρατούμενο φόρο εισοδήματος 8%, αυτό θα έχει απλά ως συνέπεια την προσαύξηση της αμοιβής και κατ' επέκταση του εισοδήματός μας και συνακόλουθα την αντίστοιχη επιβάρυνση του κόστους της σύμβασης επί ζημία του Δημοσίου. Με άλλες λέξεις, μια τέτοια προσαύξηση του κόστους της σύμβασης δημιουργεί απλώς ένα επιπλέον

κόστος για τον ανάδοχο, το οποίο φορολογείται στο τέλος του οικονομικού έτους, ανάλογα με τα αποτελέσματα της χρήσης. Στα ανωτέρω συνηγορεί και το γεγονός ότι στην πράξη η παρακράτηση φόρου υπολογίζεται διακριτά και εκ των υστέρων, επί του καθαρού ποσού της αξίας των υπηρεσιών, μετά την αφαίρεση όλων των κρατήσεων υπέρ Δημοσίου και τρίτων.

Αντιστοίχως, η παρακράτηση φόρου 8% δεν μπορεί να ερμηνευτεί, κατά την έννοια της διακήρυξης, ενόψει της ανωτέρω εκτιθέμενης φορολογικής ρυθμίσεως, ότι αποτελεί «επιβάρυνση» της οικονομικής προσφοράς, που δήθεν δεν υπολογίστηκε από την εταιρία μας. Είναι πασίδηλο ότι, πράγματι, φορολογείται η εταιρία μας επί του συνόλου του τιμολογίου και μας παρακρατείται προκαταβολικώς ποσό φόρου 8%, ωστόσο, ο συνολικός φόρος μας είναι 29%, τον οποίο καταβάλλουμε με την εκκαθάριση της φορολογικής δήλωσης κατά το επόμενο ημερολογιακό έτος. Υπό διαφορετική ερμηνευτική εκδοχή, θα έπρεπε οι υποβάλλοντες οικονομικές προσφορές οικονομικοί φορείς, να προσθέτουν στην προσφορά τους όλο τον φόρο τους, και όχι μόνον τον παρακρατούμενο φόρο 8%. Ασφαλώς η εκδοχή αυτή δεν μπορεί να υποστηριχθεί και είναι αυθαίρετη. Η παρακράτηση φόρου 8%, αλλά και ο συνολικός φόρος στον οποίον υπόκειται κάθε επιχείρηση, τελικώς δεν αποτελεί «επιβάρυνση» της προσφοράς, διότι, όπως είναι ευχερώς κατανοητό με βάση τις γενικές αρχές της λογιστικής, από το σύνολο του ποσού του τιμολογίου αφαιρούνται οι πάσης φύσεως δαπάνες εκτέλεσης του έργου, οι οποίες έχουν κοστολογηθεί στην προσφορά κάθε συμμετέχοντος. Αυτό σημαίνει ότι εάν από τη συνολική προσφορά (ποσό τιμολογίου) αφαιρεθούν οι δαπάνες εκτέλεσης του έργου (μισθοδοσία, εισφορές, αναλώσιμα κ.λπ.) τότε απομένει μόνο το δηλωθέν εργολαβικό κέρδος, το οποίο είναι το πράγματι επιβαρυνόμενο με φορολογία εισοδήματος ποσό του τιμολογίου. Συνεπώς, με φόρο εισοδήματος επιβαρύνεται μόνο το δηλωθέν εργολαβικό κέρδος του αναδόχου και ουδέν άλλο ποσό, από το οποίο, όμως, μετά φόρων απομένει πάντα ορισμένο ποσό με θετικό πρόσημο που συνιστά το κέρδος της επιχείρησης. Με άλλες λέξεις, η προκαταβολή φόρου 8% αποτελεί προσωρινή παρακράτηση φόρου εισοδήματος, η οποία στη συνέχεια διευθετείται, δηλ. επιστρέφεται στην εταιρία μας με την εκκαθάριση της δήλωσης ή εν πάση περίπτωση συμψηφίζεται με άλλες φορολογικές υποχρεώσεις. Ενόψει των

ανωτέρω, είναι ευχερώς διαπιστώσιμο ότι η παρακράτηση του 8% δεν συνιστά «επιβάρυνση» της προσφοράς. Από την άλλη πλευρά, η οικονομική προσφορά (όπως η δική μας) που δεν την προσμετρά επιπροσθέτως δεν καθίσταται ζημιογόνος, ώστε να τίθεται ζήτημα παραβίασης της αρχής της νομιμότητας.

Ασφαλώς, εάν ορισμένος διαγωνιζόμενος την υπολογίσει ως επιπλέον κόστος στην προσφορά του, όπως η προσφεύγουσα εταιρία, η προσφορά της δεν καθίσταται εξ αυτού του λόγου μη σύννομη, αλλά αυτός ο υπολογισμός έλαβε χώρα κατ' ενάσκηση της επιχειρηματικής ελευθερίας της προσφέρουσας εταιρίας και όχι διότι το επέβαλε ρητός όρος της διακήρυξης.

(γ) Τα παραπάνω επιβεβαιώνονται πλήρως από την κρίση των πλέον πρόσφατων δικαστικών αποφάσεων του Διοικητικού Εφετείου Αθηνών επί του επίμαχου ζητήματος, ήτοι από την ΤρΔΕφΑθ 1268/2020 και την ΔΕφΑθ (σε συμβ) 360/2020. Έτσι, ενδεικτικά με την ΤρΔΕφΑθ 1268/2020 κρίθηκε ότι: «.....6. Επειδή, κατά την έννοια των διατάξεων του ν.4412/2016 που προπαρατέθηκαν, σε συνδυασμό με τις διατάξεις του Κώδικα Φορολογίας Εισοδήματος, η παρακράτηση φόρου εισοδήματος 8% κατά την έκδοση της εντολής πληρωμής για παροχή υπηρεσιών σε φορείς της γενικής κυβέρνησης, υπολογίζεται στο καθαρό ποσό της αξίας των παρεχόμενων υπηρεσιών, που απομένει μετά την αφαίρεση του Φ.Π.Α. και των κρατήσεων που προβλέπεται ότι βαρύνουν την προσφορά του αναδόχου. Η παρακράτηση φόρου αποτελεί μέρος της φορολογικής υποχρέωσης του αναδόχου, από τον οποίο προεισπράττεται το σχετικό ποσό, ενώ στη συνέχεια, κατά την εκκαθάριση της φορολογικής του δήλωσης, επιστρέφεται ή συμψηφίζεται στο φόρο εισοδήματος που επιβάλλεται σε βάρος του επί των κερδών ή του καθαρού εισοδήματος, ανάλογα αν πρόκειται για νομικό ή φυσικό πρόσωπο. Κατά συνέπεια, σύμφωνα με την άποψη που επικράτησε στο Δικαστήριο, η παρακράτηση φόρου δεν αποτελεί κράτηση υπέρ του Δημοσίου, ούτε εμπίπτει στην έννοια της επιβάρυνσης της αξίας της υπηρεσίας που παρέχεται από τον ανάδοχο δημόσιας σύμβασης. Τούτο διότι η προείσπραξη του φόρου εισοδήματος, που αφαιρείται από την αξία της πληρωμής του αναδόχου, έχει προσωρινό χαρακτήρα, αφού η τελική απόδοση ή μη του παρακρατηθέντος ποσού στο Δημόσιο εξαρτάται από το ύψος της φορολογικής υποχρέωσης του

αναδόχου, ανάλογα με τα ετήσια κέρδη ή το καθαρό εισόδημα που αυτός δηλώνει, σε σχέση με τα ποσά φόρου που έχουν παρακρατηθεί. Εξάλλου, όπως έχει κριθεί (ΕΣ Ολομ.807/1997, ΕΣ Τμήμα Ι 460/2016 κ.α.), η ενεργούμενη παρακράτηση για τον προκαταβαλλόμενο φόρο εισοδήματος, μολονότι αποδίδεται στο Δημόσιο, αποτελεί στοιχείο του ενεργητικού της περιουσίας του φορολογουμένου, ο οποίος και δικαιούται, τηρώντας τη νόμιμη διαδικασία, να τον αναζητήσει στις περιπτώσεις που δεν οφείλεται. Επομένως, ο φόρος εισοδήματος που παρακρατείται κατά την έκδοση της εντολής πληρωμής του αναδόχου δεν απομειώνει το συμβατικό αντάλλαγμα, ώστε να συνιστά στοιχείο που επιβαρύνει το κόστος εκτέλεσης της δημόσιας σύμβασης. Η παραδοχή της αντίθετης άποψης, κατά την οποία η παρακράτηση φόρου εντάσσεται στις επιβαρύνσεις του αναδόχου δημόσιας σύμβασης, που πρέπει να υπολογίζονται στη διαμόρφωση της τιμής της οικονομικής προσφοράς του, προσαυξάνει το συμβατικό αντάλλαγμα της υπηρεσίας, στην παροχή της οποίας αποσκοπεί ο διαγωνισμός και καταλήγει σε αντίστοιχη επιβάρυνση της αναθέτουσας αρχής, καθώς, με τον τρόπο αυτό, αυξάνεται ο προϋπολογισμός της σύμβασης και δυσχεραίνεται η εξεύρεση των απαραίτητων οικονομικών πόρων για την προκήρυξη του διαγωνισμού. Ενόψει αυτών, κατά την ίδια άποψη, εφόσον δεν υπάρχει ρητή και σαφής πρόβλεψη στη διακήρυξη του κρίσιμου διαγωνισμού ότι οι οικονομικές προσφορές των συμμετεχόντων οφείλουν, επί ποινή απαραδέκτου, να εμπεριέχουν το ως άνω ποσοστό φόρου εισοδήματος, που παρακρατείται κατά την πληρωμή του αναδόχου, δε συντρέχει λόγος αποκλεισμού του διαγωνιζόμενου, ο οποίος δεν συμπεριέλαβε την παρακράτηση φόρου στην τιμή της οικονομικής προσφοράς του αι μη νομίμως έγινε δεκτή, ως προς την αιτούσα, η αιτίαση της προδικαστικής προσφυγής με την προσβαλλόμενη απόφαση της Α.Ε.Π.Π.....».

Επίσης, με την απόφαση ΔΕΦΑΘ (σε συμβ) 360/2020 κρίθηκε ότι: «Και ναι μεν στη ως άνω Πρόσκληση, υπό τον τίτλο «Τρόπος Πληρωμής - Κρατήσεις», αναφέρεται, μετά την παράθεση των κρατήσεων που επιβαρύνουν τον ανάδοχο, ότι κατά την πληρωμή του αναδόχου θα παρακρατείται φόρος εισοδήματος 8%, η διάταξη, όμως, αυτή και μόνο, δεδομένου ότι δεν ρυθμίζει τον τρόπο σύνταξης των οικονομικών προσφορών,

δεν πιθανολογείται σοβαρά ότι αρκεί για να θεμελιώσει υποχρέωση προσδιορισμού της προσφερόμενης τιμής κατόπιν συνυπολογισμού της σχετικής παρακράτησης φόρου εισοδήματος. Ενόψει αυτών και δεδομένου ότι η εν λόγω παρακράτηση φόρου, ανεξαρτήτως του αν θα μπορούσε να χαρακτηριστεί ως κράτηση, δεν περιλαμβάνεται, πάντως, ούτε μεταξύ των κρατήσεων που παρατίθενται στην ίδια Πρόσκληση ως βαρύνουσες τον ανάδοχο, η κρίση της προσβαλλόμενης απόφασης περί συντάξεως της οικονομικής προσφοράς της αιτούσας κατά παράβαση των όρων της Πρόσκλησης δεν φαίνεται νομίμως αιτιολογημένη, όσα, δε, σχετικά υποστηρίζει η αιτούσα πιθανολογούνται σοβαρά ως βάσιμα».

Συνεπώς, με τις πρόσφατες αποφάσεις των Διοικητικών Εφετείων (βλ. ΤρΔΕφΑΘ 1268/2020 και την ΔΕφΑΘ (σε συμβ) 360/2020) ανατράπηκε η παλαιότερη διαφορετική νομολογία επί του ζητήματος, την οποία επικαλείται η προσφεύγουσα.

(δ) Στην προκειμένη περίπτωση, η εταιρία μας διαμόρφωσε την οικονομική της προσφορά λαμβάνοντας υπόψη όλα τα στοιχεία κόστους που προβλέπονται στη διακήρυξη του διαγωνισμού και επιβαρύνουν το κόστος εκτέλεσης της σύμβασης (κόστος αναλωσίμων, διοικητικό κόστος, νόμιμες κρατήσεις κ.λπ.) συνεκτιμώντας παράλληλα ότι κατά την πληρωμή της αμοιβής της (εφόσον μας ανατεθεί η σύμβαση) διενεργείται, σύμφωνα με την κείμενη φορολογική νομοθεσία, η προβλεπόμενη παρακράτηση φόρου 8%, η οποία όμως, κατά τη διακήρυξη, δεν περιλαμβάνεται στις νόμιμες κρατήσεις, ούτε συνιστά κατά τα ανωτέρω «επιβάρυνση», κατά την έννοια της διακήρυξης, του κόστους του έργου, ώστε να κινδυνεύει η εκτέλεση της σύμβασης να καταστεί ζημιογόνος. Άλλωστε, ουδείς όρος της διακήρυξης ορίζει ρητώς ότι η παρακράτηση 8% πρέπει να υπολογίζεται επιπλέον της τιμής της οικονομικής προσφοράς που έχει δοθεί, όπως αυτή αναλύεται στον πίνακα του άρθρου 68 του Ν. 3863/2010. Επομένως, στην επίδικη περίπτωση, δεν απαιτείτο να γίνει ως προς αυτήν την παρακράτηση 8% ειδικότερη μνεία ή επιπρόσθετος υπολογισμός στην ανάλυση των στοιχείων της οικονομικής μας προσφοράς, διότι αυτό, θα κατέληγε σε επαύξηση του κόστους εκτέλεσης του έργου κατά 8%, χωρίς αυτό να είναι επιθυμία ούτε του προσφέροντος ούτε της Αναθέτουσας Αρχής. Αντίθετη εκδοχή καταλήγει πράγματι τελικώς σε

επαύξηση του εργολαβικού κέρδους κατά 8% χωρίς αυτό να είναι καν επιθυμία του προσφέροντος, ο οποίος έχει ορίσει ρητώς το εργολαβικό κέρδος του στην ανάλυση του άρθρου 68 του Ν. 3863/2010. Συνεπώς, η οικονομική μας προσφορά ουδόλως αποκλίνει από το κανονιστικό πλαίσιο του διαγωνισμού, εφόσον ουδείς όρος της διακήρυξης ορίζει ρητώς και με σαφήνεια κάτι διαφορετικό, ενώ, σε κάθε περίπτωση, όπως αναφέρθηκε πιο πάνω, το ποσό του φόρου εισοδήματος που τελικώς θα καταβάλουμε στο τέλος της οικείας οικονομικής χρήσης, συμψηφίζεται με το ποσό της γενόμενης παρακράτησης και, συνακόλουθα, το ποσό του τελικώς καταβαλλόμενου φόρου, συνιστά ποσοστό του εισοδήματος, με βάση τον κατά περίπτωση ισχύοντα φορολογικό συντελεστή, το οποίο κατανέμεται ομοιόμορφα σε όλα τα κέρδη της επιχείρησής μας από την άσκηση της δραστηριότητας της, στα οποία περιλαμβάνεται και το δηλωθέν εν προκειμένω εργολαβικό όφελος.

Εν όψει των ανωτέρω, η παρακράτηση φόρου 8% δεν συνιστά, «κράτηση» ή «επιβάρυνση» του κόστους του έργου, το οποίο δήθεν θα πρέπει να συνυπολογίζεται στην οικονομική προσφορά εκάστου προσφέροντος, και συνεπώς νομίμως η εταιρία μας δεν τη συνυπολόγισε επιπρόσθετα στην οικονομική προσφορά της, αλλά την έλαβε υπόψη της σε κάθε περίπτωση για τη διαμόρφωση της οικονομικής προσφοράς της [...].

18. Επειδή στο άρθρο 18 του Ν.4412/2016 ορίζεται ότι: «1. Οι αναθέτουσες αρχές αντιμετωπίζουν τους οικονομικούς φορείς ισότιμα και χωρίς διακρίσεις και ενεργούν με διαφάνεια, τηρώντας την αρχή της αναλογικότητας, της αμοιβαίας αναγνώρισης, της προστασίας του δημόσιου συμφέροντος, της προστασίας των δικαιωμάτων των ιδιωτών, της ελευθερίας του ανταγωνισμού και της προστασίας του περιβάλλοντος και της βιώσιμης και αειφόρου ανάπτυξης.

Ο σχεδιασμός των διαδικασιών σύναψης συμβάσεων δεν γίνεται με σκοπό την εξαίρεσή τους από το πεδίο εφαρμογής του παρόντος Βιβλίου (άρθρα 3 έως 221) ή τον τεχνητό περιορισμό του ανταγωνισμού. Ο ανταγωνισμός θεωρείται ότι περιορίζεται τεχνητά όταν οι διαδικασίες σύναψης συμβάσεων έχουν σχεδιαστεί με σκοπό την αδικαιολόγητα ευνοϊκή ή δυσμενή μεταχείριση ορισμένων οικονομικών φορέων.

Οι αναθέτουσες αρχές λαμβάνουν τα αναγκαία μέτρα ώστε να διασφαλίζεται η αποτελεσματικότητα των διαδικασιών σύναψης δημοσίων συμβάσεων και η χρηστή δημοσιονομική διαχείριση των διατιθέμενων προς το σκοπό αυτό δημοσίων πόρων [...].».

19. Επειδή σύμφωνα με το άρθρο 53 παρ. 1 και 2 του ν. 4412/2016 «1. Οι όροι των εγγράφων της σύμβασης πρέπει να είναι σαφείς και πλήρεις ώστε να επιτρέπουν την υποβολή άρτιων και συγκρίσιμων μεταξύ τους προσφορών. 2. Τα έγγραφα της σύμβασηςπεριέχουν ιδίως : [.....]ε) ακριβή περιγραφή του φυσικού αντικείμενου της σύμβασης [...] ιε) το κριτήριο ανάθεσης, τη διαδικασία και τα κριτήρια αξιολόγησης των προσφορών, κατά τα ειδικότερα προβλεπόμενα στα άρθρα 86 και 87 [...] ιζ) τους απαραίτους όρους, απόκλιση από τους οποίους συνεπάγεται την απόρριψη της προσφοράς, ιη) όλους τους ειδικούς και γενικούς όρους για την εκτέλεση της σύμβασης, ιδίως δε την υποχρέωση της παρ. 2 του άρθρου 18 και τους όρους πληρωμής [...] κ) τα απαιτούμενα αποδεικτικά μέσα (δηλώσεις, δικαιολογητικά κ.λπ.), [.....]».

20. Επειδή σύμφωνα με το άρθρο 91 του Ν.4412/2016 ορίζεται ότι: «1. Η αναθέτουσα αρχή με βάση τα αποτελέσματα του ελέγχου και της αξιολόγησης των προσφορών, απορρίπτει, σε κάθε περίπτωση, προσφορά:

α) Η οποία αποκλίνει από τα άρθρα 92 έως 100, και 102 έως 104 ή υποβλήθηκε κατά παράβαση των απαραίτων όρων περί σύνταξης και υποβολής της προσφοράς, όπως οι όροι αυτοί ορίζονται στα έγγραφα της σύμβασης.

β) Η οποία περιέχει ατέλειες, ελλείψεις, ασάφειες ή σφάλματα, εφόσον αυτά δεν επιδέχονται συμπλήρωση ή διόρθωση ή, εφόσον επιδέχονται συμπλήρωση ή διόρθωση, δεν έχουν αποκατασταθεί κατά την αποσαφήνιση και τη συμπλήρωση της, σύμφωνα με το άρθρο 102 [...]».

21. Επειδή στο άρθρο 95 του Ν. 4412/2016 ορίζεται ότι: «1. Η οικονομική προσφορά (προσφερόμενη τιμή) δίδεται σε ευρώ [...] 5. Στις διαδικασίες σύναψης δημόσιας σύμβασης προμηθειών και παροχής γενικών υπηρεσιών, ισχύουν επιπλέον τα ακόλουθα:

α) η τιμή του προς προμήθεια υλικού ή της παρεχόμενης υπηρεσίας δίνεται ανά μονάδα, όπως καθορίζεται στα έγγραφα της σύμβασης. Στην τιμή περιλαμβάνονται οι υπέρ τρίτων κρατήσεις, ως και κάθε άλλη επιβάρυνση,

σύμφωνα με την κείμενη νομοθεσία, μη συμπεριλαμβανομένου Φ.Π.Α., για παράδοση του υλικού ή της παρεχόμενης υπηρεσίας στον τόπο και με τον τρόπο που προβλέπεται στα έγγραφα της σύμβασης,

22. Επειδή στο άρθρο 346 του Ν. 4412/2016 ορίζεται ότι: «Κάθε ενδιαφερόμενος, ο οποίος έχει ή είχε συμφέρον να του ανατεθεί σύμβαση των περιπτώσεων α' και β' της παραγράφου 1 του άρθρου 1 και έχει υποστεί ή ενδέχεται να υποστεί ζημία από εκτελεστή πράξη ή παράλειψη της αναθέτουσας αρχής κατά παράβαση της ευρωπαϊκής ή εσωτερικής νομοθεσίας, έχει δικαίωμα να προσφύγει στην Αρχή Εξέτασης Προδικαστικών Προσφυγών (ΑΕΠΠ), σύμφωνα με τα ειδικότερα οριζόμενα στο άρθρο 360 και να ζητήσει προσωρινή προστασία, σύμφωνα με το άρθρο 366, ακύρωση παράνομης πράξης ή παράλειψης της αναθέτουσας αρχής, σύμφωνα με το άρθρο 367 ή ακύρωση σύμβασης η οποία έχει συναφθεί παράνομα, σύμφωνα με το άρθρο 368».

23. Επειδή στο άρθρο 360 του Ν. 4412/2016 ορίζεται ότι: «1. Κάθε ενδιαφερόμενος ο οποίος έχει ή είχε συμφέρον να του ανατεθεί συγκεκριμένη σύμβαση του νόμου αυτού και έχει ή είχε υποστεί ή ενδέχεται να υποστεί ζημία από εκτελεστή πράξη ή παράλειψη της αναθέτουσας αρχής κατά παράβαση της νομοθεσίας της Ευρωπαϊκής Ένωσης ή της εσωτερικής νομοθεσίας, υποχρεούται, πριν από την υποβολή των προβλεπόμενων στον Τίτλο 3 ένδικων βοηθημάτων, να ασκήσει προδικαστική προσφυγή ενώπιον της ΑΕΠΠ κατά της σχετικής πράξης ή παράλειψης της αναθέτουσας αρχής.

2. Η άσκηση της προδικαστικής προσφυγής αποτελεί προϋπόθεση για την άσκηση των ένδικων βοηθημάτων του Τίτλου 3 κατά των εκτελεστών πράξεων ή παραλείψεων των αναθετουσών αρχών.

3. Δεν επιτρέπεται η άσκηση άλλης διοικητικής προσφυγής κατά των εκτελεστών πράξεων ή παραλείψεων της αναθέτουσας αρχής κατά τη διαδικασία της ανάθεσης δημόσιων συμβάσεων εκτός από την προδικαστική προσφυγή της παραγράφου 1».

24. Επειδή, στα άρθρα 61 και 64 του ν. 4172/2013 ορίζεται ότι: «Άρθρο 61 Υπόχρεοι σε παρακράτηση Κάθε νομικό πρόσωπο ή νομική οντότητα ή φυσικό πρόσωπο που ασκεί επιχειρηματική δραστηριότητα και έχει τη φορολογική κατοικία του στην Ελλάδα, οι φορείς γενικής κυβέρνησης ή

κάθε φορολογούμενος που δεν έχει τη φορολογική κατοικία του στην Ελλάδα, αλλά δραστηριοποιείται μέσω μόνιμης εγκατάστασης στην Ελλάδα, και προβαίνει σε πληρωμές [...] υποχρεούται σε παρακράτηση φόρου όπως ορίζεται στο άρθρο 64. [...]

Άρθρο 64 Συντελεστές παρακράτησης φόρου» [...]2. Οι φορείς γενικής κυβέρνησης, εκτός από τις κεφαλαιουχικές εταιρείες, κατά την προμήθεια κάθε είδους αγαθών ή υπηρεσιών από φυσικά ή νομικά πρόσωπα, υποχρεούνται, κατά την καταβολή ή την έκδοση της σχετικής εντολής πληρωμής της αξίας αυτών, να παρακρατούν φόρο εισοδήματος, ο οποίος υπολογίζεται στο καθαρό ποσό της αξίας των αγαθών ή υπηρεσιών με συντελεστή ως ακολούθως: [...] γγ) ποσοστό οκτώ τοις εκατό (8%) για την παροχή υπηρεσιών [...]».

25. Επειδή σύμφωνα με τους όρους της Διακήρυξης ορίζεται ότι: «[...]2.4.4 Περιεχόμενα Φακέλου «Οικονομική Προσφορά» / Τρόπος σύνταξης και υποβολής οικονομικών προσφορών

Η Οικονομική Προσφορά συντάσσεται με βάση το αναγραφόμενο στην παρούσα κριτήριο ανάθεσης, σύμφωνα με τα οριζόμενα στο Παράρτημα V της διακήρυξης.

Η οικονομική προσφορά των συμμετεχουσών εταιρειών πρέπει να περιλαμβάνει:

Την μηνιαία αμοιβή, χωρίς ΦΠΑ, των παρεχόμενων υπηρεσιών για την καθαριότητα του συνόλου των κτιριακών χώρων του Νοσοκομείου, σύμφωνα με τις τεχνικές προδιαγραφές, συμπεριλαμβανομένου και του κόστους των υλικών καθαρισμού. [...]

Τιμές

Η τιμή της παρεχόμενης υπηρεσίας δίνεται σε ευρώ.

Στην τιμή περιλαμβάνονται οι υπέρ τρίτων κρατήσεις, ως και κάθε άλλη επιβάρυνση, σύμφωνα με την κείμενη νομοθεσία, το κόστος των αναλωσίμων υλικών, η χρήση, η συντήρηση και η μεταφορά του παγίου εξοπλισμού, για την παροχή των υπηρεσιών στον τόπο και με τον τρόπο που προβλέπεται στα έγγραφα της σύμβασης, μη συμπεριλαμβανομένου Φ.Π.Α.

Στην προσφορά τους, οι συμμετέχοντες, πρέπει να υπολογίζουν εύλογο ποσοστό διοικητικού κόστους παροχής των υπηρεσιών τους, των

αναλωσίμων, του εργολαβικού τους κέρδους και των νόμιμων υπέρ Δημοσίου και τρίτων κρατήσεων. Επιπροσθέτως, υποχρεούνται να επισυνάψουν στην προσφορά αντίγραφο της συλλογικής σύμβασης εργασίας στην οποία τυχόν υπάγονται οι εργαζόμενοι.

Επισημαίνεται ότι το εκάστοτε ποσοστό Φ.Π.Α. επί τοις εκατό, της ανωτέρω τιμής θα υπολογίζεται αυτόματα από το σύστημα.

Οι προσφερόμενες τιμές είναι σταθερές καθ' όλη τη διάρκεια της σύμβασης και δεν αναπροσαρμόζονται.

Ως απαράδεκτες θα απορρίπτονται προσφορές στις οποίες: α) δεν δίνεται τιμή σε ΕΥΡΩ ή που καθορίζεται σχέση ΕΥΡΩ προς ξένο νόμισμα, β) δεν προκύπτει με σαφήνεια η προσφερόμενη τιμή, με την επιφύλαξη της παρ. 4 του άρθρου 102 του ν. 4412/2016 και γ) η τιμή υπερβαίνει τον συνολικό προϋπολογισμό της διακήρυξης.

Καθώς στις αντίστοιχες ειδικές ηλεκτρονικές φόρμες του συστήματος ΕΣΗΔΗΣ (γραμμές) δεν μπορεί να αποτυπωθεί αναλυτικά η οικονομική προσφορά, ο συμμετέχων οικονομικός φορέας υποχρεούται να επισυνάψει στον (υπο)φάκελο «Οικονομική Προσφορά», την οικονομική προσφορά που έχει συνταχθεί σύμφωνα με το υπόδειγμα που υπάρχει στο ΠΑΡΑΡΤΗΜΑ V - ΥΠΟΔΕΙΓΜΑ ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΗΣ ΠΡΟΣΦΟΡΑΣ, της παρούσας διακήρυξης. Σύμφωνα με το ανωτέρω αναφερόμενο υπόδειγμα απαιτείται η συμπλήρωση των κάτωθι πινάκων:

□ Πίνακας 1.1 - Πίνακας ανάλυσης οικονομικής προσφοράς για το διάστημα παροχής υπηρεσιών: 16/12/2020 έως 31/12/2020 (16 ημερολογιακές ημέρες)

□ Πίνακας 1.2 - Πίνακας ανάλυσης οικονομικής προσφοράς για το διάστημα παροχής υπηρεσιών: 1/1/2021 έως 31/10/2021 (304 ημερολογιακές ημέρες)

□ Πίνακας 1.3 - ΣΥΝΟΛΙΚΗ ΔΑΠΑΝΗ (Διάστημα 16/12/2020 έως 31/10/2021 (320 ημερολογιακές ημέρες)

Κατά την σύνταξη των ανωτέρω οικονομικών προσφορών οι φορείς πρέπει να λάβουν υπόψη τις οδηγίες που υφίστανται στο τέλος του αναφερόμενου υποδείγματος. Τα υποβαλλόμενα σχετικά ηλεκτρονικά αρχεία θα είναι ψηφιακά υπογεγραμμένα και σε μορφή pdf. [...]

ΓΕΝΙΚΑ

Στην κάθε ανωτέρω προσφερόμενη τιμή (σε οποιαδήποτε μορφή) περιλαμβάνονται οι υπέρ τρίτων κρατήσεις, ως και κάθε άλλη επιβάρυνση, σύμφωνα με την κείμενη νομοθεσία, για παροχή των υπηρεσιών στον τόπο και με τον τρόπο που προβλέπεται στα έγγραφα της σύμβασης.

Οι προσφερόμενες τιμές είναι σταθερές καθ' όλη τη διάρκεια της σύμβασης και δεν αναπροσαρμόζονται.

Ως απαράδεκτες θα απορρίπτονται προσφορές στις οποίες:

- α) Καθορίζεται σχέση ευρώ προς ξένο νόμισμα ,
- β) δεν προκύπτει με σαφήνεια η προσφερόμενη τιμή, με την επιφύλαξη της παρ. 4 του άρθρου 102 του ν. 4412/2016 και
- γ) η τιμή υπερβαίνει τον προϋπολογισμό της σύμβασης [...] 2.4.6 Λόγοι απόρριψης προσφορών

Η αναθέτουσα αρχή με βάση τα αποτελέσματα του ελέγχου και της αξιολόγησης των προσφορών, απορρίπτει, σε κάθε περίπτωση, προσφορά:

- α) η οποία δεν υποβάλλεται εμπρόθεσμα, με τον τρόπο και με το περιεχόμενο που ορίζεται πιο πάνω και συγκεκριμένα στις παραγράφους 2.4.1 (Γενικοί όροι υποβολής προσφορών), 2.4.2. (Χρόνος και τρόπος υποβολής προσφορών), 2.4.3. (Περιεχόμενο φακέλων δικαιολογητικών συμμετοχής, τεχνικής προσφοράς), 2.4.4. (Περιεχόμενο φακέλου οικονομικής προσφοράς, τρόπος σύνταξης και υποβολής οικονομικών προσφορών), 2.4.5. (Χρόνος ισχύος προσφορών), 3.1. (Αποσφράγιση και αξιολόγηση προσφορών), 3.2 (Πρόσκληση υποβολής δικαιολογητικών κατακύρωσης) της παρούσας,
- β) η οποία περιέχει ατέλειες, ελλείψεις, ασάφειες ή σφάλματα, εφόσον αυτά δεν επιδέχονται συμπλήρωση ή διόρθωση ή εφόσον επιδέχονται συμπλήρωση ή διόρθωση, δεν έχουν αποκατασταθεί κατά την αποσαφήνιση και την συμπλήρωσή της σύμφωνα με την παράγραφο 3.1.1. της παρούσης διακήρυξης,[...] η) η οποία παρουσιάζει ελλείψεις ως προς τα δικαιολογητικά που ζητούνται από τα έγγραφα της παρούσης διακήρυξης και αποκλίσεις ως προς τους όρους και τις τεχνικές προδιαγραφές της σύμβασης [...]5.1 Τρόπος πληρωμής

5.1.1. Η πληρωμή του Αναδόχου θα γίνεται μετά από κάθε τμηματική οριστική, ποιοτική και ποσοτική παραλαβή από το Νοσοκομείο, με την

προσκόμιση των νομίμων παραστατικών και δικαιολογητικών που προβλέπονται από τις διατάξεις του άρθρου 200 παρ. 4 του ν. 4412/2016, καθώς και κάθε άλλου δικαιολογητικού που τυχόν ήθελε ζητηθεί από τις αρμόδιες υπηρεσίες που διενεργούν τον έλεγχο και την πληρωμή.

5.1.2. Τον Ανάδοχο βαρύνουν οι υπέρ τρίτων κρατήσεις, ως και κάθε άλλη επιβάρυνση, σύμφωνα με την κείμενη νομοθεσία, μη συμπεριλαμβανομένου Φ.Π.Α., για την παράδοση του υλικού στον τόπο και με τον τρόπο που προβλέπεται στα έγγραφα της σύμβασης. Ιδίως βαρύνεται με τις ακόλουθες κρατήσεις (ενδεικτικά):

- Υπέρ της Αρχής Εξέτασης Προδικαστικών Προσφυγών (Α.Ε.Π.Π) επιβάλλεται κράτηση ποσοστού 0,06% επί της αξίας κάθε πληρωμής προ φόρων και κρατήσεων

- Τέλος χαρτόσημου, ποσοστού 3% επί του ποσού της ανωτέρω κράτησης, πλέον εισφοράς υπέρ Ο.Γ.Α. ποσοστού 20%.

- Υπέρ της Ενιαίας Ανεξάρτητης Αρχής Δημοσίων Συμβάσεων (ΕΑΑΔΗΣΥ) επιβάλλεται κράτηση ποσοστού 0,07% επί της αξίας κάθε πληρωμής προ φόρων και κρατήσεων.

- Τέλος χαρτόσημου, ποσοστού 3% επί του ποσού της ανωτέρω κράτησης, πλέον εισφοράς υπέρ Ο.Γ.Α. ποσοστού 20%.

- Υπέρ Οργανισμών Ψυχικής Υγείας (ΦΕΚ 545B/24-03-2009) κράτηση ποσοστού 2% επί της αξίας της κάθε σύμβασης αφαιρουμένων φόρων και κρατήσεων.

- Υπέρ Δημοσίου κράτηση ποσοστού 0,02% επί της αξίας της κάθε σύμβασης εκτός ΦΠΑ.

2. Παρακρατείται φόρος 8% (Ν. 2198/94) επί της καθαρής αξίας του τιμολογίου.

3. Ο Φ.Π.Α. επί τοις εκατό (%) στον οποίο ανάγεται η ζητούμενη ΠΡΟΜΗΘΕΙΑ βαρύνει το Νοσοκομείο [...]

ΠΑΡΑΡΤΗΜΑ V-ΥΠΟΔΕΙΓΜΑ ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΗΣ ΠΡΟΣΦΟΡΑΣ

Αριθμός απόφασης: 231/2021**Στοιχεία Οικονομικού Φορέα**

Επωνυμία της επιχείρησης.....

έδρα

οδός..... αριθμ..... τηλ.....

FAX..... E - mail :

Νόμιμος εκπρόσωπος επιχείρησης

Πίνακας 1.1 - Πίνακας ανάλυσης οικονομικής προσφοράς για το διάστημα παροχής υπηρεσιών: 16/12/2020 έως 31/12/2020 (16 ημερολογιακές ημέρες)				
ΔΙΑΣΤΗΜΑ ΠΑΡΟΧΗΣ ΥΠΗΡΕΣΙΩΝ : 16/12/2020 - 31/12/2020				
A/A	ΠΕΡΙΓΡΑΦΗ ΣΤΟΙΧΕΙΟΥ	ΑΡΙΘΜΟΣ ΑΤΟΜΩΝ (*1)	ΔΑΠΑΝΗ ΚΑΤΑ ΑΤΟΜΟ	ΣΥΝΟΛΙΚΗ ΔΑΠΑΝΗ
1	Μικτές αποδοχές προσωπικού (καθαριστές-στρίες) με πλήρη ή μερική απασχόληση			
2	Εισφορές ΙΚΑ εργοδότη			
3	Κόστος επιδόματος αδείας (περιλαμβανομένων και εισφορών ΙΚΑ του εργοδότη)			
4	Κόστος δώρων Χριστουγέννων (περιλαμβανομένων και εισφορών ΙΚΑ του εργοδότη)			
5	Επιπλέον κόστος Κυριακών - Αργιών (περιλαμβανομένων και εισφορών ΙΚΑ του εργοδότη) απασχόλησης			
6	Επιπλέον κόστος νυχτερινών (περιλαμβανομένων και εισφορών ΙΚΑ του εργοδότη) απασχόλησης			
7	Κόστος αντικαταστατών εργαζομένων σε κανονική άδεια			
8	Κόστος αναλωσίμων υλικών (σάκοι απορριμμάτων, απορρυπαντικά,			
9	Κόστος εργαλείων και μηχανημάτων καθαρισμού (αποσβέσεις, βλάβες, συντήρηση)			
10	Κόστος διοικητικής υποστήριξης, εγγυητικών επιστολών, ασφάλειας & υγιεινής (ΜΑΠ), λοιπά έξοδα			
11	ΛΟΙΠΑ ΕΞΟΔΑ (Να αναφερθούν αναλυτικά και να τεκμηριωθούν κατά την κρίση κάθε υποψηφίου αναδόχου			
12	ΕΡΓΟΛΑΒΙΚΟ ΚΕΡΔΟΣ			
13	Νόμιμες κρατήσεις επί της αξίας τιμολογίου			
14	ΣΥΝΟΛΑ ΚΑΘΑΡΩΝ ΑΞΙΩΝ (άνευ Φ.Π.Α.)			
15	ΣΥΝΟΛΑ ΑΞΙΩΝ (με Φ.Π.Α.)			

Αριθμός απόφασης: 231/2021

Πίνακας 1.2 - Πίνακας ανάλυσης οικονομικής προσφοράς για το διάστημα παροχής υπηρεσιών: 1/1/2021 έως 31/10/2021 (304 ημερολογιακές ημέρες)					
A/A	ΠΕΡΙΓΡΑΦΗ ΣΤΟΙΧΕΙΟΥ	ΑΡΙΘΜΟΣ ΑΤΟΜΩΝ (*1)	ΜΗΝΙΑΙΑ ΔΑΠΑΝΗ ΚΑΤΑ	ΜΗΝΙΑΙΑ ΔΑΠΑΝΗ ΣΥΝΟΛΙΚΗ	ΣΥΝΟΛΙΚΗ ΔΑΠΑΝΗ
1	Μικτές αποδοχές προσωπικού (καθαριστές-στρίες) με πλήρη ή μερική απασχόληση				
2	Εισφορές ΙΚΑ εργοδότη				
3	Κόστος επιδόματος αδείας (περιλαμβανομένων και εισφορών ΙΚΑ του εργοδότη)				
4	Κόστος δώρων Πάσχα - Χριστουγέννων (περιλαμβανομένων και εισφορών ΙΚΑ του εργοδότη)				
5	Επιπλέον κόστος Κυριακών - Αργιών (περιλαμβανομένων και εισφορών ΙΚΑ του εργοδότη) απασχόλησης				
6	Επιπλέον κόστος νυχτερινών (περιλαμβανομένων και εισφορών ΙΚΑ του εργοδότη) απασχόλησης				
7	Κόστος αντικαταστατών εργαζομένων σε κανονική άδεια				
8	Κόστος αναλωσίμων υλικών (σάκοι απορριμμάτων, απορρυπαντικά,				
9	Κόστος εργαλείων και μηχανημάτων καθαρισμού (αποσβέσεις, βλάβες, συντήρηση)				
10	Κόστος διοικητικής υποστήριξης, εγγυητικών επιστολών, ασφάλειας & υγιεινής (ΜΑΠ), λοιπά έξοδα				
11	ΛΟΙΠΑ ΕΞΟΔΑ (Να αναφερθούν αναλυτικά και να τεκμηριωθούν κατά την κρίση κάθε υποψηφίου αναδόχου				
12	ΕΡΓΟΛΑΒΙΚΟ ΚΕΡΔΟΣ				
13	Νόμιμες κρατήσεις επί της αξίας τιμολογίου				
14	ΣΥΝΟΛΑ ΚΑΘΑΡΩΝ ΑΞΙΩΝ (άνευ Φ.Π.Α.)				
15	ΣΥΝΟΛΑ ΑΞΙΩΝ (με Φ.Π.Α.)				
Πίνακας 1.3 - ΣΥΝΟΛΙΚΗ ΔΑΠΑΝΗ (Διάστημα 16/12/2020 έως 31/10/2021 (320 ημερολογιακές ημέρες)					
(1) ΣΥΝΟΛΑ ΚΑΘΑΡΩΝ ΑΞΙΩΝ (άνευ Φ.Π.Α.) Πίνακα 1.1					
(2) ΣΥΝΟΛΑ ΚΑΘΑΡΩΝ ΑΞΙΩΝ (άνευ Φ.Π.Α.) Πίνακα 1.2					
ΣΥΝΟΛΑ ΚΑΘΑΡΩΝ ΑΞΙΩΝ (άνευ Φ.Π.Α.) (Άθροισμα γραμμών 1 και 2)					
ΠΟΣΟΣΤΟ ΦΠΑ					
ΣΥΝΟΛΑ ΑΞΙΩΝ (με Φ.Π.Α.)					

Σημείωση

Ως Αριθμός Ατόμων προσδιορίζεται το Πλήθος Εργαζομένων (περιλαμβανομένων των ατόμων ρεπό) που αντιστοιχεί στις απαιτούμενες εργατοώρες και είναι κοστολογικά ισοδύναμο και εκφρασμένο σε άτομα πλήρους ή μερικής απασχόλησης .

□ Ο παραπάνω πίνακας συμπληρώνεται (χωρίς να τροποποιηθεί η μορφή του) από τους υποψήφιους αναδόχους, σύμφωνα με την κείμενη εργατική, ασφαλιστική και σχετική Νομοθεσία επί ποινή απαραδέκτου της προσφοράς προσκομίζοντας σε έντυπη μορφή (στο Φάκελο Οικονομικής Προσφοράς) επικυρωμένα φωτοαντίγραφα της προαναφερόμενης Νομοθεσίας. Η τιμή για καθένα από τα πεδία του παραπάνω πίνακα θα είναι μια και μοναδική και θα αναλύεται επαρκώς και με σαφήνεια ο τρόπος μέθοδος υπολογισμού προσδιορισμού αυτής της τιμής.

□ Προσφορά που δίνει τιμή σε συνάλλαγμα ή σε ρήτρα συναλλάγματος απορρίπτεται ως απαράδεκτη.

□ Προσφορά που θέτει όρο αναπροσαρμογής τιμής απορρίπτεται ως απαράδεκτη, ενώ θα πρέπει να υπάρχει ρητή δήλωση αποδοχής όλων των όρων της διακήρυξης καθώς και της ισχύουσας Νομοθεσίας

□ Εφόσον από την προσφορά δεν προκύπτει με σαφήνεια η προσφερόμενη τιμή ή δεν δίδεται ενιαία τιμή η προσφορά απορρίπτεται σαν απαράδεκτη.

□ Η υπηρεσία διατηρεί το δικαίωμα να ζητήσει από τους συμμετέχοντες στοιχεία απαραίτητα για την τεκμηρίωση των προσφερομένων τιμών, οι δε υποψήφιοι ανάδοχοι υποχρεούνται να παρέχουν αυτά εντός προθεσμίας (1) εργάσιμης ημέρας από την ημέρα που αυτά θα ζητηθούν. Η ευθύνη όμως για την ακρίβεια των αναφερομένων βαρύνει αποκλειστικά τον ανάδοχο.

□ Η υπηρεσία διατηρεί το δικαίωμα να ζητήσει από τους συμμετέχοντες στοιχεία απαραίτητα για την τεκμηρίωση των προσφερομένων τιμών, οι δε υποψήφιοι ανάδοχοι υποχρεούνται να παρέχουν αυτά. Η ευθύνη όμως για την ακρίβεια των αναφερομένων βαρύνει αποκλειστικά τον υποψήφιο ανάδοχο

□ Οποιαδήποτε μεταβολή στην ισχύουσα νομοθεσία που διέπει την παρούσα πρόσκληση αφενός είναι δεσμευτική για τον ανάδοχο ο οποίος και οφείλει να εφαρμόσει τις τυχόν αλλαγές άμεσα αφετέρου δεν δύναται σε καμία περίπτωση η μεταβολή αυτή να προκαλέσει οποιαδήποτε πρόσθετη οικονομική επιβάρυνση για το Νοσοκομείο [...].».

26. Επειδή, κατά τα παγίως γενόμενα δεκτά από τη νομολογία, η Διακήρυξη του διαγωνισμού αποτελεί κανονιστική πράξη, η οποία διέπει το διαγωνισμό και δεσμεύει τόσο την αναθέτουσα αρχή, η οποία διενεργεί αυτόν

(ΕΣ Πράξεις VI Τμήματος 78/2007,19/2005,31/2003), όσο και τους διαγωνιζόμενους. Η δε παράβαση των διατάξεων (όρων) αυτής, οδηγεί σε ακυρότητα των εγκριτικών πράξεων του αποτελέσματος του διαγωνισμού και των κατακυρωτικών αυτού πράξεων (ΟΛΣΤΕ 2137/1993). Κατά συνέπεια, τυχόν παράβαση ουσιώδους όρου της διακήρυξης, είτε κατά τη διάρκεια του διαγωνισμού, είτε κατά τη συνομολόγηση της σύμβασης, καθιστά μη νόμιμη τη σχετική διαδικασία (ΕΣ Πράξη VI Τμήματος 78/2007).

27. Επειδή, η υποχρέωση διαφάνειας έχει μεταξύ άλλων ως σκοπό να αποκλείσει τον κίνδυνο αυθαιρεσίας εκ μέρους της αναθέτουσας αρχής (βλ., C-278/14, *SC Enterprise Focused Solutions SRL* ECLI:EU:C:2015:228,σκ. 25 και απόφαση *SAG ELV Slovensko* κ.λπ., C-599/10, EU:C:2012:191, σκέψη 25 και εκεί παρατιθέμενη νομολογία) και ο σκοπός αυτός δεν θα επιτυγχανόταν αν η αναθέτουσα αρχή μπορούσε να μην εφαρμόσει τους όρους στους οποίους η ίδια υποβλήθηκε (βλ., C-278/14, *SC Enterprise Focused Solutions SRL* ECLI:EU:C:2015:228,σκ. 27).

28. Επειδή, περαιτέρω επιβάλλεται η εφαρμογή των όρων της διακήρυξης κατά τρόπο ενιαίο για όλους τους προσφέροντες κατά την υποβολή, αλλά και αξιολόγηση προσφορών (ΔΕΕ, απόφαση της 18ης Οκτωβρίου 2001, C-19/00 *Siac Construction Ltd*, Συλλογή 2001, σ. I-7725, σκέψεις 34 και 44 και απόφαση της 25ης Απριλίου 1996, C-87/94, *Επιτροπή κατά Βελγίου*, Συλλογή 1996, σ. I-2043, σκέψη 54).

29. Επειδή η αρχή της ίσης μεταχείρισης προϋποθέτει, περαιτέρω, ότι όλοι οι όροι και τρόποι διεξαγωγής της διαδικασίας αναθέσεως πρέπει να διατυπώνονται με σαφήνεια, ακρίβεια και χωρίς αμφισημία στην προκήρυξη του διαγωνισμού ή στη συγγραφή υποχρεώσεων, κατά τρόπον ώστε, αφενός να παρέχεται σε όλους τους ευλόγως ενημερωμένους και κανονικά επιμελείς υποψηφίους η δυνατότητα να κατανοούν το ακριβές περιεχόμενό τους και να τους ερμηνεύουν με τον ίδιο τρόπο και, αφετέρου, να καθίσταται δυνατός ο εκ μέρους της αναθέτουσας αρχής αποτελεσματικός και επί ίσοις όροις έλεγχος του αν οι προσφορές των υποψηφίων ανταποκρίνονται στα κριτήρια που διέπουν την εν λόγω σύμβαση (βλ., μεταξύ άλλων, για την αρχή της ίσης μεταχείρισης των οικονομικών φορέων στο πλαίσιο ανάθεσης δημοσίων συμβάσεων τις αποφάσεις: της 29ης Απριλίου 2004, *Επιτροπή κατά CAS*

Succhi di Frutta, C-496/99 P, EU:C:2004:236, σκέψη 110, και της 12ης Μαρτίου 2015, *eVigilo*, C-538/13, EU:C:2015:166, σκέψη 33, της 22ας Ιουνίου 1993, *Επιτροπή κατά Δανίας*, C-243/89, EU:C:1993:257, σκέψη 33, της 25ης Απριλίου 1996, *Επιτροπή κατά Βελγίου*, C-87/94, EU:C:1996:161, σκέψη 51, της 18ης Οκτωβρίου 2001, *SIAC Construction*, C-19/00, EU:C:2001:553, σκέψη 33, της 16ης Δεκεμβρίου 2008, *Μηχανική*, C-213/07, EU:C:2008:731, σκέψη 45, της 24ης Μαΐου 2016, *MT Højgaard και Züblin*, C-396/14, EU:C:2016:347, σκέψη 37, της 25ης Απριλίου 1996, *Επιτροπή κατά Βελγίου*, C-87/94, EU:C:1996:161, σκέψη 54, της 12ης Δεκεμβρίου 2002, *Universale-Bau*, C-470/99, EU:C:2002:746, σκέψη 93, της 12ης Μαρτίου 2015, *eVigilo*, C-538/13, EU:C:2015:166, σκέψη 33, της 29ης Μαρτίου 2012, *SAG ELV Slovensko* κ.λπ., C-599/10, EU:C:2012:191, σκέψη 36, καθώς και της 10ης Οκτωβρίου 2013, *Manova*, C-336/12, EU:C:2013:647, σκέψη 31).

30. Επειδή η αρχή της τυπικότητας, η οποία διέπει γενικά τη διενέργεια των διαγωνισμών (βλ. ΣτΕ 2889/2011, 4343/2005 κ.ά. βλ. και Ε.Α. 228/2013, 111/2006, 597/2007 κ. ά.) εξυπηρετεί τις ανάγκες της διαφάνειας, της αποφυγής του κινδύνου αλλοίωσης των προσφορών και της ευχερούς εξέτασης και αξιολόγησής τους (Δ. Ράικος, *Δίκαιο Δημοσίων Συμβάσεων*, Β΄ Έκδοση, Εκδόσεις ΣΑΚΚΟΥΛΑ, 2017, σελ. 195 επ.). Σύμφωνα, δε, με την εν λόγω αρχή, δεν επιτρέπεται να τεθούν εκποδών διατάξεις της διακηρύξεως, οι οποίες θεσπίζουν υποχρέωση υποβολής με την προσφορά ορισμένων στοιχείων που απαιτούνται επί ποινή αποκλεισμού από τον διαγωνισμό.

31. Επειδή οι αρχές της τυπικότητας, της διαφάνειας και της δημοσιότητας που διέπουν τους δημόσιους διαγωνισμούς επιτάσσουν να καθορίζονται σαφώς στην διακήρυξη οι όροι και οι προϋποθέσεις συμμετοχής στον διαγωνισμό καθώς και τα κριτήρια ανάθεσης της δημόσιας σύμβασης (βλ. ΕΣ 133/2008, Πράξη, Τμ. VI) με στόχο την επίτευξη πλήρους διαφάνειας και προστασίας του ανταγωνισμού (βλ. ΕΣ 2263/2011, 2016/2010, Τμ. VI).

32. Επειδή, σε κάθε περίπτωση, η αναθέτουσα αρχή κρίνει τις προσφορές επί ίσοις όροις και με προσήλωση στην λεκτική αποτύπωση των όρων της κανονιστικής πράξης στα πλαίσια της αρχής της τυπικότητας,

απορρίπτοντας κατά δέσμια αρμοδιότητα προσφορά που παραβιάζει απαράβατους όρους της διακήρυξης.

33. Επειδή, στο κανονιστικό πλαίσιο του διαγωνισμού εντάσσονται επίσης και οι διευκρινήσεις που παρέχονται από την αναθέτουσα αρχή στους διαγωνιζόμενους, με την έκδοση σχετικής πράξης παροχής διευκρινίσεων, η οποία εκδίδεται πριν από την υποβολή της προσφοράς τους, ως προς τα σημεία των όρων της διακήρυξης ή των τεχνικών προδιαγραφών ή άλλων ζητημάτων που χρήζουν περαιτέρω επεξηγήσεων, οι οποίες συμπληρώνουν τους όρους της διακήρυξης στους οποίους αναφέρονται (βλ. Δημήτριος Γ. Ράικος, *Δίκαιο Δημοσίων Συμβάσεων*, Β΄ έκδοση, Εκδόσεις Σάκκουλα, 2017, σελ. 340). Ειδικότερα, όπως έχει παγίως κριθεί υπό το προϋσχύον νομοθετικό καθεστώς, η πράξη περί παροχής διευκρινίσεων αποτελεί πράξη εκτελεστή, υποκείμενη σε προσφυγή και εφ' όσον δεν αμφισβητηθεί η νομιμότητά της, οι παρεχόμενες με αυτήν διευκρινίσεις εντάσσονται στο κανονιστικό πλαίσιο του διαγωνισμού, συμπληρώνοντας τους σχετικούς όρους της διακήρυξης, στους οποίους αναφέρονται (πρβλ. Ε.Α. ΣτΕ 190/2015, 108/2015, 55/2015, 44/2015, 92/2014, 254/2012, 45/2008, ΔΕφΑθ (αναστ.) 451/2014, 437/2013). Ωστόσο, μόνο όταν με τις διευκρινίσεις αίρονται ανακρίβειες ή ασάφειες όρων ή μνημονευόμενων στη διακήρυξη στοιχείων αυτές συνιστούν πράξη εκτελεστή, και δύνανται να προσβληθούν με την προσφυγή του Ν. 4412/2016 με την οποία θεωρείται εμπροθέσμως συμπροσβαλλομένη ως πλημμελής και η διακήρυξη (πρβλ. Ε.Α. 45/2008, 952/2007, 474/2005, 532/2004).

34. Επειδή σύμφωνα με την υπό εξέταση προσφυγή, η προσφεύγουσα υποστηρίζει ότι η προσφορά του πρώτου παρεμβαίνοντος και δεύτερου σε σειρά μειοδοσίας έπρεπε να έχει απορριφθεί διότι δεν υπολόγισε στην οικονομική της προσφορά, παρά τις απαιτήσεις της Διακήρυξης, την παρακράτηση φόρου 8% δηλώνοντας και υπολογίζοντας μόνο νόμιμες κρατήσεις υπέρ τρίτων το ποσό των 5.087,67 ευρώ, ενώ θα έπρεπε από το συνολικό ποσό της προσφοράς της και κατόπιν αφαίρεσης του ποσού των κρατήσεων να υπολογίσει το ποσό του 8% το οποίο ανέρχεται σε 18.476,19 ευρώ (236.040,10 ευρώ προσφερόμενη τιμή-5.087,67 ευρώ κρατήσεις= 230.952,43 ευρώΧ8%). Ως εκ τούτου, κατά την προσφεύγουσα, εάν υπολογιστεί το ποσό της παρακράτησης, δοθέντος ότι το δηλωθέν εργολαβικό

κέρδος ανέρχεται σε 344,60 ευρώ, τότε η προσφορά καθίσταται ζημιογόνος, ενώ σύμφωνα με το άρθρο 68 του Ν.3863/2010 πρέπει να συνυπολογίζεται, επί ποινή αποκλεισμού, ένα εύλογο εργολαβικό κέρδος.

Περαιτέρω, η αναθέτουσα αρχή στις απόψεις της αναφέρει ότι ο υπολογισμός του φόρου εισοδήματος 8% δεν αποτελεί έξοδο ή επιβάρυνση στο κόστος εκτέλεσης της υπηρεσίας, αλλά φορολογική υποχρέωση του προσφέροντος που υπολογίζεται επί των εσόδων του, την οποία παρακρατά η αναθέτουσα αρχή και αποδίδει για λογαριασμό του στη φορολογική αρχή, υπολογίζεται δε επί του ποσού της σύμβασης (και πιο συγκεκριμένα επί των εκδιδόμενων παραστατικών του οικονομικού φορέα) και συνεπώς δεν αποτελεί έξοδο της σύμβασης αλλά κατ' ουσίαν έσοδο του οικονομικού φορέα.

Εξάλλου, ο πρώτος παρεμβαίνων στην παρέμβασή του υποστηρίζει ότι κατά την έννοια των διατάξεων του Ν.4412/2016, των όρων της Διακήρυξης και των διατάξεων του Κώδικα Φορολογίας Εισοδήματος η παρακράτηση φόρου 8% υπολογίζεται επί του καθαρού ποσού της αξίας των παρεχόμενων υπηρεσιών, αποτελεί μέρος της φορολογικής υποχρέωσης του αναδόχου, ενώ κατά την εκκαθάριση της φορολογικής του δήλωσης, επιστρέφεται ή συμψηφίζεται με το φόρο εισοδήματος που επιβάλλεται. Ως εκ τούτου, κατά τον πρώτο παρεμβαίνοντα δεν αποτελεί κράτηση υπέρ του Δημοσίου ούτε εμπίπτει στην έννοια της επιβάρυνσης και αποτελεί στοιχείο του ενεργητικού της περιουσίας του φορολογουμένου και δεν συνιστά στοιχείο που επιβαρύνει το κόστος εκτέλεσης της δημόσιας σύμβασης. Ως διατείνεται ο πρώτος παρεμβαίνων επικαλούμενος σχετική πρόσφατη νομολογία, εφόσον δεν υπάρχει ρητή και σαφής πρόβλεψη στη Διακήρυξη ότι οι οικονομικές προσφορές οφείλουν, επί ποινή απαραδέκτου, να εμπεριέχουν στην οικονομική τους προσφορά την παρακράτηση φόρου 8%, δεν συντρέχει λόγος αποκλεισμού του.

35. Επειδή σύμφωνα με την επίμαχη Διακήρυξη, στο άρθρο 2.4.4. προβλέπεται ρητώς και σαφώς ότι στην τιμή της προσφοράς περιλαμβάνονται, μεταξύ άλλων, οι υπέρ τρίτων κρατήσεις, ως και κάθε άλλη επιβάρυνση, σύμφωνα με την κείμενη νομοθεσία, καθώς και ότι οι συμμετέχοντες οφείλουν να επισυνάψουν με τον υποφάκελο «Οικονομική

Προσφορά» τους πίνακες που περιλαμβάνονται στο Παράρτημα V-Υπόδειγμα Οικονομικής Προσφοράς, ενώ στο εν λόγω Παράρτημα παρατίθενται οι πίνακες με όλα τα απαιτούμενα επιμέρους στοιχεία και ποσά της οικονομικής προσφοράς, μεταξύ των οποίων, υπό αρ.13 τις «Νόμιμες κρατήσεις επί της αξίας τιμολογίου». Εξάλλου, στο άρθρο 5.1 επαναλαμβάνεται ως προς τον ανάδοχο ότι βαρύνεται με τις υπέρ τρίτων κρατήσεις, οι οποίες παρατίθενται αναλυτικά, ως και με κάθε άλλη επιβάρυνση, σύμφωνα με την κείμενη νομοθεσία καθώς και αναφέρεται ρητώς ότι παρακρατείται φόρος 8% επί της καθαρής αξίας του τιμολογίου. Περαιτέρω, σύμφωνα με το άρθρο 2.4.6, η αναθέτουσα αρχή με βάση τα αποτελέσματα του ελέγχου και της αξιολόγησης των προσφορών, απορρίπτει, σε κάθε περίπτωση, προσφορά η οποία δεν υποβάλλεται με τον τρόπο και με το περιεχόμενο που ορίζεται, μεταξύ άλλων στο άρθρο 2.4.4 (περ. α).

36. Επειδή κατά την ειδική γνώμη των Μελών Ι. Θεμελή και Μ. Κανάβα, εκ των όρων 2.4.4 και 5.1.2 της διακήρυξης σαφώς προκύπτει η υποχρέωση των διαγωνιζομένων να περιλάβουν στην προσφερόμενη τιμή ποσοστό 8% επί της προσφερόμενης καθαρής αξίας των υπηρεσιών, το οποίο αφορά σε παρακράτηση φόρου εισοδήματος του ν. 4172/2013. Ειδικότερα, ως έχει *ad hoc* κριθεί, η ως άνω υποχρέωση, «*αποσκοπεί στη διασφάλιση με αδιαμφισβήτητο και αδιάβλητο τρόπο της αντικειμενικότητας στην ανάθεση της προμήθειας και υπαγορεύεται προφανώς από την ανάγκη εξάλειψης κάθε ενδεχόμενης ασάφειας κατά τη σύνταξη των οικονομικών προσφορών, τυχόν ύπαρξη της οποίας οδηγεί σύμφωνα με τη διακήρυξη σε απόρριψη της προσφοράς ως απαράδεκτης*» (ΔΕΦΑΘ 126/2019, 25/2019, 265/2016 και ΑΕΠΠ 1221/2020, 827-828/2020 504/2020). Η δε από 23.10.2020 διευκρίνιση της αναθέτουσας αρχής απλώς επαναλαμβάνει τις ήδη υφιστάμενες ρυθμίσεις της διακήρυξης.

Επειδή κατά την ειδική γνώμη της Προέδρου του Κλιμακίου και Εισηγήτριας Ε. Αψοκάρδου, σύμφωνα με τις ως άνω διατάξεις του Ν.4172/2013, η αναθέτουσα αρχή υποχρεούται, κατά την καταβολή ή την έκδοση της σχετικής εντολής πληρωμής της αξίας των προσφερόμενων υπηρεσιών να παρακρατεί φόρο εισοδήματος 8%. Περαιτέρω, η επίμαχη

Διακήρυξη στο άρθρο 2.4.4 που αφορά στο περιεχόμενο της οικονομικής προσφοράς, προβλέπεται ρητώς ότι στην προσφερόμενη τιμή της οικονομικής τους προσφοράς οι συμμετέχοντες θα πρέπει να συμπεριλάβουν όχι μόνο τις κρατήσεις υπέρ τρίτων αλλά και κάθε άλλη επιβάρυνση, ως είθισται να γίνεται αναφορά στους όρους της Διακήρυξης σε έτερα ποσά που πρέπει να συνυπολογιστούν στην οικονομική προσφορά, μεταξύ των οποίων και το ποσοστό 8% προκαταβολής φόρου εισοδήματος του ν. 4172/2013 (βλ. *ad hoc* ΑΕΠΠ 135/2019, 650/2019), ως βασίμως υποστηρίζει η προσφεύγουσα. Στο δε υπόδειγμα οικονομικής προσφοράς περιλαμβάνει ρητώς όλες τις νόμιμες κρατήσεις επί της αξίας του τιμολογίου επί ποινή αποκλεισμού. Επειδή η υποχρέωση συνυπολογισμού της παρακράτησης φόρου 8%, μολονότι ότι αρχικά είχε κριθεί από την νομολογία ότι *«αποσκοπεί στη διασφάλιση με αδιαμφισβήτητο και αδιάβλητο τρόπο της αντικειμενικότητας στην ανάθεση της προμήθειας και υπαγορεύεται προφανώς από την ανάγκη εξάλειψης κάθε ενδεχόμενης ασάφειας κατά τη σύνταξη των οικονομικών προσφορών, τυχόν ύπαρξη της οποίας οδηγεί σύμφωνα με τη διακήρυξη σε απόρριψη της προσφοράς ως απαράδεκτης»* (ΣτΕ 563/2008, σκ.4, ΕΑ ΣτΕ 446/2009, 840/2008, 482/2006, πρβλ. ΣτΕ 3938/1999, Ε.Α. ΣτΕ 800, 256/2004, ΔΕφΑθ 126/2019, 265/2016), στη συνέχεια, με την απόφαση 1268/2020 του Διοικητικού Εφετείου Αθηνών κρίθηκε ότι η παρακράτηση φόρου δεν αποτελεί κράτηση υπέρ του Δημοσίου, ούτε εμπίπτει στην έννοια της επιβάρυνσης της αξίας της υπηρεσίας που παρέχεται από τον ανάδοχο δημόσιας σύμβασης και τούτο διότι η προείσπραξη του φόρου εισοδήματος, που αφαιρείται από την αξία της πληρωμής του αναδόχου, έχει προσωρινό χαρακτήρα, αφού η τελική απόδοση ή μη του παρακρατηθέντος ποσού στο Δημόσιο εξαρτάται από το ύψος της φορολογικής υποχρέωσης του αναδόχου, ανάλογα με τα ετήσια κέρδη ή το καθαρό εισόδημα που αυτός δηλώνει, σε σχέση με τα ποσά φόρου που έχουν παρακρατηθεί. Επαναλαμβάνοντας δε την πάγια νομολογία ότι η παρακράτηση φόρου αποτελεί στοιχείο του ενεργητικού της περιουσίας του φορολογουμένου, το Διοικητικό Εφετείο Αθηνών έκρινε ότι ο φόρος εισοδήματος που παρακρατείται κατά την έκδοση της εντολής πληρωμής του αναδόχου δεν απομειώνει το συμβατικό αντάλλαγμα, ώστε να συνιστά στοιχείο που επιβαρύνει το κόστος εκτέλεσης της δημόσιας σύμβασης και ότι

η «παραδοχή της αντίθετης άποψης, κατά την οποία η παρακράτηση φόρου εντάσσεται στις επιβαρύνσεις του αναδόχου δημόσιας σύμβασης, που πρέπει να υπολογίζονται στη διαμόρφωση της τιμής της οικονομικής προσφοράς του, προσαυξάνει το συμβατικό αντάλλαγμα της υπηρεσίας, στην παροχή της οποίας αποσκοπεί ο διαγωνισμός και καταλήγει σε αντίστοιχη επιβάρυνση της αναθέτουσας αρχής, καθώς, με τον τρόπο αυτό, αυξάνεται ο προϋπολογισμός της σύμβασης και δυσχεραίνεται η εξεύρεση των απαραίτητων οικονομικών πόρων για την προκήρυξη του διαγωνισμού». Επειδή η συμπερίληψη ή μη της παρακράτησης φόρου στην οικονομική προσφορά κρίνεται από τη ρητή και σαφή πρόβλεψη στους όρους της Διακήρυξης που αφορούν στο περιεχόμενο της οικονομικής προσφοράς, ως τέτοιας δυνάμενης να θεωρηθεί και η αναφορά σε κάθε άλλη επιβάρυνση κατά την κείμενη νομοθεσία, χωρίς ωστόσο να αρκεί για να θεμελιώσει υποχρέωση προσδιορισμού της προσφερόμενης τιμής κατόπιν συνυπολογισμού της σχετικής παρακράτησης φόρου εισοδήματος η ως άνω αναφορά σε όρους της Διακήρυξης σχετικά με τον τρόπο πληρωμής του αναδόχου (βλ. ΔΕΦΑΘ 360/2020, σκ. 8 επί της απόφασης του 6^{ου} Κλιμακίου ΑΕΠΠ 1221/2020, μειοψ. Ε. Αφοκάρδου). Εξάλλου, στην από 23-10-2020 απάντηση της αναθέτουσας αρχής που έχει αναρτηθεί στην κεντρική σελίδα του ηλεκτρονικού τόπου του διαγωνισμού στο διευκρινιστικό ερώτημα έτερου συμμετέχοντος το οποίο απευθύνεται στην αναθέτουσα αρχή και δεν είναι ορατό από τους συμμετέχοντες «Πως θα αναγράψουμε στην οικονομική μας προσφορά την παρακράτηση φόρου 8% (Ν. 2198/94), η οποία πάντα υπολογίζεται στην καθαρή αξία του τιμολογίου αφού πρώτα έχουν αφαιρεθεί οι νόμιμες κρατήσεις» αναφέρεται ότι «Στο άρθρο 5.1 της διακήρυξης αναφέρονται οι νόμιμες κρατήσεις που θα βαρύνουν τον ανάδοχο», ήτοι επαναλαμβάνεται απλώς σε τι αφορά ο εν λόγω όρος της Διακήρυξης. Επειδή ακόμη και αν ήθελε γίνει δεκτό ότι ούτε η εκ του άρθρου 2.4.4. αναφορά σε κάθε άλλη επιβάρυνση την οποία πρέπει να περιλαμβάνει η οικονομική προσφορά δεν αρκεί για να θεωρηθεί ότι υφίσταται υποχρέωση για τους συμμετέχοντες να συμπεριλάβουν στην οικονομική τους προσφορά την παρακράτηση φόρου 8% και ότι συντρέχει ασάφεια ή ότι η παρακράτηση φόρου δεν εμπίπτει στην έννοια της επιβάρυνσης της αξίας της υπηρεσίας που παρέχεται από τον ανάδοχο δημόσιας σύμβασης, κατά τη νομολογία που

επικαλείται ο πρώτος παρεμβαίνων (βλ. ΔΕΦΑΘ Α1268/2020, σκ.6), εν προκειμένω, στους πίνακες που περιλαμβάνονται στη Διακήρυξη, υπό αρ. 13 ρητώς περιλαμβάνονται οι νόμιμες κρατήσεις επί της αξίας του τιμολογίου. Η γενικότητα της γραμματικής αυτής διατύπωσης της Διακήρυξης περιλαμβάνει και αυτή του φόρου 8%, η οποία αποτελεί εν γένει κράτηση που προβλέπεται στον νόμο επί της καθαρής αξίας του τιμολογίου και πρέπει να περιληφθεί στην οικονομική προσφορά, ως βασίμως υποστηρίζει η προσφεύγουσα.

37.Επειδή, σύμφωνα με τα ως άνω διαλαμβανόμενα, η εν λόγω υποχρέωση συναρτάται πρωτίστως με τον τρόπο σύνταξης της οικονομικής προσφοράς και δεν αφορά μόνο στην πρόβλεψη των κρατήσεων στις οποίες υπόκειται ο ανάδοχος και, ως εκ τούτου, η μη τήρησή της, ήτοι η μη συμπερίληψη στην οικονομική προσφορά άγει, άνευ ετέρου, σε απόρριψη της οικονομικής προσφοράς (Βλ. ΔΕΦΑΘ 126/2019, 25/2019, 265/2016, και ΑΕΠΠ 504/2020, ΑΕΠΠ 827_828/2020).

38. Επειδή, όπως προκύπτει από τα στοιχεία του φακέλου και δεν αμφισβητείται, ο πρώτος παρεμβαίνων στην προσφορά του υπολογίζει συνολικά ως νόμιμες κρατήσεις το ποσό των 5.087,67 ευρώ (257,57+4.830,1) που υπολόγισε επί της συνολικής τιμής της προσφοράς του που ανέρχεται σε 236.040,10 ευρώ, ήτοι ως βασίμως υποστηρίζει η προσφεύγουσα και δεν αντικρούει ο πρώτος παρεμβαίνων δεν υπολογίζει κατόπιν αφαιρέσεως αυτών το ποσοστό παρακράτησης φόρου 8%, το οποίο ανέρχεται σε 18.476,19 ευρώ. Περαιτέρω, αλυσιτελώς προβάλλει η αναθέτουσα αρχή ότι η παρακράτηση φόρου 8% δεν αποτελεί έξοδο ή επιβάρυνση στο κόστος εκτέλεσης της υπηρεσίας, αλλά φορολογική υποχρέωση του προσφέροντος που υπολογίζεται επί των εσόδων του, την οποία παρακρατά η αναθέτουσα αρχή και αποδίδει για λογαριασμό του στη φορολογική αρχή και ότι υπολογίζεται επί του ποσού της σύμβασης, καθώς τούτο δεν αίρει την υποχρέωση των συμμετεχόντων να υπολογίσουν όλα τα ποσά που κρατούνται επί της αξίας του τιμολογίου σύμφωνα με τα υποδείγματα της οικονομικής προσφοράς. Επομένως, η αναθέτουσα αρχή, κατά δέσμια αρμοδιότητα και σύμφωνα με τις αρχές της τυπικότητας, της ίσης μεταχείρισης και της διαφάνειας έπρεπε να απορρίψει την προσφορά

του πρώτου παρεμβαίνοντος και ο οικείος λόγος της προσφυγής πρέπει να γίνει δεκτός

39.Επειδή ο μη υπολογισμός της παρακράτησης φόρου 8% στην προσφορά του πρώτου παρεμβαίνοντος παρέχει αυτοτελές έρεισμα για την απόρριψη της προσφοράς του και, ως εκ τούτου, παρέλκει ως αλυσιτελής η εξέταση των λοιπών λόγων της κρινόμενης προσφυγής κατά της προσφοράς του (πρβλ. Ε.Α. ΣτΕ 326/2011, 1238, 1132, 420/2010, 750/2007. Βλ. και ΑΕΠΠ 818/2018, σκ. 62 και ΑΕΠΠ 839/2018, σκ. 53, 969/2019 σκ. 49).

40.Επειδή, σύμφωνα με την προηγούμενη σκέψη καθώς και με τα αναλυθέντα υπό σκέψη 6, παραδεκτώς η προσφεύγουσα προβάλλει λόγους κατά της προσφοράς της δεύτερης παρεμβαίνουσας και προσωρινής αναδόχου, οι οποίοι πρέπει να εξεταστούν στην ουσία τους. Ειδικότερα, σύμφωνα με τον λόγο της προσφυγής κατά της προσφοράς της δεύτερης παρεμβαίνουσας, η προσφεύγουσα υποστηρίζει επίσης ότι έπρεπε να έχει απορριφθεί για τον ίδιο λόγο, ήτοι τη μη συμπερίληψη στην οικονομική της προσφορά της παρακράτησης φόρου 8% δοθέντος ότι δηλώνει ως νόμιμες κρατήσεις στην προσφορά της το ποσό των 4.770,65 ευρώ, ενώ με βάση την προσφερόμενη τιμή και εφόσον αφαιρεθούν οι ως άνω κρατήσεις, η παρακράτηση φόρου ανέρχεται στο ποσό των 17.685,31 ευρώ ($225.836,97 - 4.770,65 = 221.066,32 \times 8\%$).

Εξάλλου, η δεύτερη παρεμβαίνουσα στην παρέμβασή της υποστηρίζει ότι, κατά τις ισχύουσες διατάξεις και τους όρους της Διακήρυξης, τα στοιχεία που πρέπει οι συμμετέχοντες να συμπεριλάβουν στην οικονομική τους προσφορά αναφέρονται στο άρθρο 68 του Ν.3863/2010 καθώς και στο άρθρο 2.4.4 της Διακήρυξης και αφορούν στον αριθμό των εργαζομένων, τις ημέρες και ώρες εργασίας, τη συλλογική σύμβαση εργασίας, το ύψος του προϋπολογισμένου ποσού που αφορά στις πάσης φύσεως αποδοχές των εργαζομένων, το ύψος των ασφαλιστικών εισφορών καθώς και τα τετραγωνικά μέτρα καθαρισμού ανά άτομο, στοιχεία τα οποία περιλαμβάνει στην προσφορά της και ότι η προσφεύγουσα επιχειρεί διασταλτική ερμηνεία της Διακήρυξης.

41. Επειδή, όπως προκύπτει από τα στοιχεία του φακέλου και δεν αμφισβητείται, η δεύτερη παρεμβαίνουσα στην οικονομική της προσφορά δεν

συμπεριέλαβε την παρακράτηση φόρου 8%, παρά υπολόγισε ως νόμιμες κρατήσεις επί της αξίας του τιμολογίου το ποσό των 4.770,65 ευρώ (242,98+ 4.527,67) επί της συνολικής προσφερόμενης τιμής των 225.836,97 ευρώ, ως βασίμως υποστηρίζει η προσφεύγουσα.

42. Επειδή, κατά τα ως άνω διαλαμβανόμενα υπό σκέψη 37 η δεύτερη παρεμβαίνουσα έπρεπε να έχει συμπεριλάβει στο ποσό υπό αρ. 13 του υποδείγματος της οικονομικής προσφοράς και την παρακράτηση φόρου 8%. Περαιτέρω, αλυσιτελώς προβάλλει η δεύτερη παρεμβαίνουσα την υποχρέωση των συμμετεχόντων να συμπεριλάβουν στην οικονομική τους προσφορά τα στοιχεία του άρθρου 68 του Ν.3863/2010. Επομένως, η αναθέτουσα αρχή, κατά δέσμια αρμοδιότητα και σύμφωνα με τις αρχές της τυπικότητας, της ίσης μεταχείρισης και της διαφάνειας έπρεπε να απορρίψει την προσφορά της δεύτερης παρεμβαίνουσας και ο οικείος λόγος της προσφυγής πρέπει να γίνει δεκτός

43. Επειδή ο μη υπολογισμός της παρακράτησης φόρου 8% στην προσφορά της δεύτερης παρεμβαίνουσας παρέχει αυτοτελές έρεισμα για την απόρριψη της προσφοράς της και, ως εκ τούτου, παρέλκει ως αλυσιτελής η εξέταση των λοιπών λόγων της κρινόμενης προσφυγής κατά της προσφοράς της (πρβλ. Ε.Α. ΣτΕ 326/2011, 1238, 1132, 420/2010, 750/2007. Βλ. και ΑΕΠΠ 818/2018, σκ. 62 και ΑΕΠΠ 839/2018, σκ. 53, 969/2019 σκ. 49).

44.Επειδή γίνεται δεκτή εν συνόλω η εισήγηση.

45. Επειδή, κατ' ακολουθίαν, η κρινόμενη Προδικαστική Προσφυγή πρέπει να γίνει δεκτή.

46. Επειδή η πρώτη παρέμβαση πρέπει να απορριφθεί.

47. Επειδή η δεύτερη παρέμβαση πρέπει να απορριφθεί.

48. Επειδή, ύστερα από τη σκέψη 45, πρέπει να επιστραφεί το παράβολο που κατέθεσε η προσφεύγουσα (άρθρο 363 παρ.5 Ν.4412/2016).

Για τους λόγους αυτούς

Δέχεται την προδικαστική προσφυγή.

Απορρίπτει την πρώτη παρέμβαση.

Απορρίπτει τη δεύτερη παρέμβαση.

Αριθμός απόφασης: 231/2021

Ακυρώνει την υπ' αριθμ. 31/27-11-2020 (θέμα 1ο) απόφαση του Διοικητικού Συμβουλίου της αναθέτουσας αρχής, κατά τα προβλεπόμενα στο σκεπτικό.

Ορίζει την επιστροφή στην προσφεύγουσα του παραβόλου ποσού χιλίων τετρακοσίων δέκα (1.410) ευρώ.

Κρίθηκε και αποφασίσθηκε στις 15 Ιανουαρίου 2021 και εκδόθηκε στις 4 Φεβρουαρίου 2021 στον Άγιο Ιωάννη Ρέντη.

Η Πρόεδρος
ΕΙΡΗΝΗ ΑΨΟΚΑΡΔΟΥ

Ο Γραμματέας
ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΔΕΜΙΡΤΖΗΟΓΛΟΥ